31 de março - Aniversário da Revolução

SÃO 8 ANOS DE TRABALHO NA LIBERDADE. O BRASIL TEM MAIS GENTE ALFABETIZADA, MELHOR PADRÃO DE VIDA E UMA COMUNICAÇÃO TOTAL. O NÔVO BRASIL JÁ É MUNDIALMENTE RESPEITADO, PORQUE VOCÊ CONSTRÓI O

BRASIL

A CAMINHADA DE CRISTO

HUGO BAGGIO

Manhã de Páscoa. Como a noite de Natal é uma noite diferente, assim a manhã de Páscoa é uma manhã diferente. Embora o sol seja o mesmo e mesma seja a natureza que ele banha, tudo assume um ar diferente. Na noite de Natal, Cristo desce do Pai aos homens, para identificar-se com eles na caminhada da vida: no sofrimento, nas durezas, na problemática, no pão-nosso-de-cada-dia. Na manhã de Páscoa é outra vez ele a voltar no brilho da ressurreição.

Se no Natal Ele se fez como nós, na Páscoa Ele nos diz que nós nos faremos como Ele. Que há uma jornada dolorosa na vida de cada um. Que haverá horas em que a pobre natureza humana rolará pelo chão ante o muito que o Pai pede. Que haverá fraquezas tantas que o homem exangue tombará sob o peso de sua missão. Que haverá horas em que todos parecem ter desaparecido, até o Pai, e a solidão mais profunda faz morada no coração do homem.

Mas haverá também o consolo da mãe. Haverá a caridosa solicitude da Verônica. Haverá a força fraterna de Simão Cireneu. Haverá um bom ladrão a pedir ser lembrado. Haverá um povo que grita blasfêmias. Mas haverá igualmente um povo a dizer: verdadeiramente este é Filho de Deus.

A Caminhada de Cristo não é uma caminhada singular. Isto é, uma caminhada só dele. É nossa caminhada. Eu vos dei o exemplo, dirá Ele. Como a caminhada de cada cristão nunca é singular. Ele caminhará sempre com o Cristo e com os irmãos. Por isso todo o cristão é co-participante da Paixão de Cristo e co-participante da Paixão de todos os homens, que dia a dia dão um pouco ou a totalidade de seu sangue pela realização dos grandes anseios humanos.

A caminhada de Cristo vai até a Ressurreição. Até lá vai a nossa também. A de todos os cristãos. Somos mensageiros e testemunhos da morte de Cristo. Mas igualmente testemunhos e mensageiros de sua Ressurreição. É daí que nasce a força de transpor os espaços entre a vida e a ressurreição. É isto que vem gritar aos homens do século XX: trazemos em nós germens de vida. De vida eterna. O que sobre o planeta terra se realiza não tem características de eternidade. É apenas um caminho. Caminho que leva à morada dos ressuscitados.

É a grande mensagem que deve pulsar em nossos corações, cantar em nossos lábios e derramar-se entre as fumaças de um mundo que não crê: somos um Povo de Ressuscitados. Porque Povo de Deus. Porque remidos pelo Cristo. Porque companheiros de Cristo na jornada da História. Uma história que se identifica com o caminho dos homens, por isso, história que marcha, como todos os homens, rumo à Ressurreição.

Feliz Páscoa

"FELIZ PÁSCOA!" é expressão de riquíssimo conteúdo, mas que paulatinamente se foi esclerosando até se tornar duas palavras bastante vazias, convencionais, algo de folclórico... Muitíssimas pessoas mandam cartões ou se desejam mùtuamente votos de "Feliz Páscoa", e no fundo não sabem realmente o que estão dizendo. Param na palavra "Feliz" e fazem-na significar apenas abundância material, êxito social, econômico... "Páscoa" já não diz nada, a não ser: ovos de páscoa, coelhinhos... No entanto:

"FELIZ PÁSCOA!" significa, acima de tudo, um grito de Libertação: uma **passagem**, um passo a mais para o Desenvolvimento, conforme o próprio significado etimológico e histórico de Páscoa, que engloba hoje três acontecimentos num só: primeiramente, a PASSAGEM de Deus libertando seu Povo Santo da Escravidão e conduzindo-o à terra prometida.

"FELIZ PÁSCOA!", este brado provindo de nossa fé no Cristo Ressuscitado, contém outrossim uma profunda Mensagem: nós celebramos a vitória de Cristo; nós nos felicitamos mùtuamente pela fé no Ressuscitado; nós nos almejamos uns aos outros a realização do verdadeiro significado de Páscoa — **passagem para o melhor** — o melhor em nosso dia-a-dia e sobretudo o melhor definitivo na Passagem para o após-morte. "FELIZ PÁSCOA!" é uma proclamação de fé e um engajamento com um programa de libertação, pois Páscoa é **Pesach**, isto é, PASSAGEM da Escravidão para a Liberdade. PASSAGEM de Deus em nossa vida!...

E é justamente nesta PASSAGEM, nesta transformação de nossa vida numa Páscoa existencial que reside o principal da Mensagem. Porque de fato pouca valia tem para nós o mero conhecer do ACONTECIMENTO-PÁSCOA se ele não se transformar num ACONTECIMENTO-HOJE a influenciar decisivamente nosso existir e nosso agir. Urge, portanto, que nosso relacionamento familiar e social, que nosso exercício do trabalho e que nossa preocupação pelo mundo recebam o influxo da Ressurreição, ocasionando em nós a "metanóia", isto é, a **conversão-em-profundidade permanentemente**. É somente assim que "FELIZ PÁSCOA!" se torna realidade e tem sentido como voto de congratulação entre os cristãos nesta festa.

A IGREJA NO SESQUICENTENÁRIO

O texto integral do Comunicado feito pela CNBB sobre Igreja e Sesquicentenário é o seguinte: "O sentido da participação da Igreja se define dentro das guintes coordenadas:

a) a Igreja não pode desconhecer o fato desta comemoração. Trata-se de um episódio histórico, marcante e decisivo, que proclamou a soberania política do Brasil. Não é um acontecimento de hoje, mas a comemoração do fato mais expressivo de nossa afirmação de personalidade, como povo sequioso de conduzir os seus próprios destinos;

b) a Igreja no Brasil, reconhecendo a validade dessas comemorações, e estando disposta a viver a grandeza cívica da Independência Nacional, enquanto pretende colaborar, dignamente, com os Programas oficiais a serem elaborados, se propõe a tomar também algumas iniciativas de caráter religioso, no âmbito de suas atribuições. Julga a Presidência da CNBB que o dia 7 de setembro deverá ser não apenas comemorativo de uma data histórica, mas inspirador de uma reflexão, que leve o povo brasileiro a compreender que a Independência é sobretudo um processo de crescimento global de nossa Pátria. Um caminho que se abriu para o desenvolvimento integral do País, que abrange os aspectos econômico e social, político, moral e religioso.

"Na reunião da Presidência e da Comissão Episcopal de Pastoral — continua o Comunicado — ficou deliberado, com plena anuência do Sr. Arcebispo Dom Paulo Evaristo Arns, a celebração de uma Missa Solene, de caráter nacional, em São Paulo, no dia 3 de setembro, domingo, dentro da semana oficial dos festejos comemorativos do Sesquicentenário de nossa Independência. A presidência da CNBB assume a responsabilidade da iniciativa e, na ordem executiva, confere poderes ao Arcebispo de São Paulo para todas as providências de estilo, de acordo com os critérios aprovados.

ESPORTE EM REVISTA

Campeonato paranaense: Coritiba - Paranavaí 4x0; Atlético - Jandaia 6x0; Pinheiros - União 1x0; Iguaçu - Cianorte 3x2; R. Branco - Paranavaí 4x2; Pontagrossense - Londrina 1x1; Maringá - Mourãoense 2x1.

Campeonato paulista: Palmeiras - Santos 2x1; Corinthians - América 4x0; Ferroviária - Guaraní 1x0; Botafogo - Comercial 1x1; Juventus - XV de Novembro 1x1.

Campeonato carioca: Botofogo - Flamengo 0x0; Vasco - Portuguesa 1x0.

Jogos amistosos: Internacional - Grêmio 1x0; Vasco - Pinheiros 2x1; Internacional - Peñarol 1x0; Atlético Mineiro - Peñarol 1x1.

Taça dos Libertadores das Américas: São Paulo venceu o campeão paraguaio, o Olimpia, por um a zero e classificou-se às semi-finais desta Taça.

As semi-finais da Copa Européia dos Clubes Campeões serão disputadas entre os quadros: o Ajax da Holanda, o Benfica de Portugal, o Celtic da Escócia e o Internazionale da Itália.

Gráfica Vicentina Ltda.

editou e está distribuindo o livro HISTÓRIA DO PARANÁ, do prof. Ruy C. Wachowicz.

História do Paraná é o melhor livro didático no gênero.

Pedidos à: Gráfica Vicentina Ltda., que atende pelo Reembolso Postal, pelo preço de Cr$ 10,00.

Alameda Cabral, 846 — caixa postal, 155 — Fone: 22-1057 — Curitiba — Paraná.

CURITIBA COMPLETA HOJE 279 ANOS. VENHA VER SUAS RUAS, SEUS PRÉDIOS, SUAS PRAÇAS, SUAS LUZES, SUAS ÁRVORES, SUA GENTE, SEU SORRISO. VOCÊ NÃO DEIXARÁ DE EXCLAMAR: PARABÉNS, CURITIBA!

LUD

NAJWIĘKSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POŁUDN. — ZAŁOŻONY W 1920 ROKU

"LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONÊS DA AMÉR. LATINA — FUNDADO EM 1920

KURYTYBA — 5 KWIETNIA (abril) — 1972 — Nr 3264 — (14/72)

Nieudane zamachy stanu

Dnia 25 marca br. nastąpił w republice San Salvador zamach stanu dokonany przez generała w stanie spoczynku José Alberto Medrano. Prezydent państwa Fidel Sanchez Hernandes został pozbawiony władzy i uwięziony. Zamach ten nie udał się, ponieważ oddziały wierne prezydentowi wspomagane przez lotnictwo opanowały wkrótce 2 najgłówniejsze punkty zamachowców. Podczas krwawych starć miało zginąć ponad 150 osób, a około tysiąc odnieść rany.

Gen. Medrano który się odznaczył w wojnie z Hondurasem w 1969 roku cieszył się znacznym prestiżem w armii. Podczas wyborów na prezydenta San Salvador w lutym bieżącego roku gen. Medrano (kandydat partii Front Zjednoczony) znalazł się na trzecim miejscu po kandydacie rządowym pułk. Arturo Molina i po kandydacie chrześcijańskiej demokracji (opozycja) Napoleon Duarte. Gen. Medrano oskarżył rząd o sfałszowanie wielu urn wyborczych, a jego (nieudany) zamach był konsekwencją tego twierdzenia.

Drugi nieudany zamach miał miejsce w Chile. Miał on na celu obalenie rządów prezydenta Allende. Konspiracja przeciw Allende była kierowana przez elementy organizacji prawicowej "Ojczyzna i Wolność". Liderami tej konspiracji mieli być: generał w stanie spoczynku Alberto Green Baqueano i b. major Arturo Marshall Marchesse. Komunikat rządowy głosił, że kilkanaście osób zamieszanych w tym ruchu zostało uwięzionych.

Nie wiadomo, ile prawdy zawiera komunikat rządowy o przygotowanym zamachu stanu, ponieważ liderzy organizacji "Ojczyzna i Wolność" twierdzą, że oskarżanie ich o zamach jest bezpodstawne, czego najlepszym dowodem jest fakt, że organizacja ta nie posiada broni. Być może, że konspiracja powyższa wymyślona została przez koła rządowe, by wzmocnić pozycję Allendego.

Po wyborach partyjnych

Partia rządowa ARENA i opozycyjna MDB przeprowadziły już wybór nowych dyrektoriów regionalnych. Gubernatorzy poszczególnych stanów, korzystając z uprawnień danych im przez władze federalne, by być liderami ARENY w swych stanach, dokonali wyboru dyrektoriów regionalnych. A więc nie było głosowania członków partii w danych stanach, z powodu czego nie było również przeobrażenia tych dyrektoriów przez elementy nowe. Można tu nadmienić, że szefem ARENY parańskiej został senator Acioly Filho.

To samo stało się z opozycyjną partią MDB, w której dawne dyrektoria zostały obrane na nowo. W tym wypadku MDB zmuszona była dokonać ponownego wyboru dotychczasowych dyrektoriów, gdyż nie mogła liczyć na elementy nowe, które nie napływają do partii. Ponadto MDB nie posiada dostatecznych środków materialnych, by przeprowadzić odnowienie w swych szeregach. W rezultacie powyższego obie partie zachowały swe dotychczasowe oblicze i metody działania.

Nominacja regionalnych dyrektoriów ARENY przez poszczególnych gubernatorów sprawiły, że nie było miejsca na municypalny ruch wyborczy, by wprowadzić do dyrektorium tych czy innych kandydatów. Tymczasem liderzy partii MDB postanowili wycofać się z Rady Obrony Praw Człowieka, nie godząc się z reformą statutów tego organizmu ani z nowym regulaminem. W Radzie tej natomiast oprócz partii ARENY zasiadają przedstawiciele Stowarzyszenia Prasy Brazylijskiej oraz Związek Prawników Brazylijskich, nie mówiąc już o reprezentantach rządu federalnego.

Do tych ostatnich zaliczają się :minister Sprawiedliwości, delegat Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Federalnej Rady Kultury, 2 profesorów uniwersyteckich wykładających prawo cywilne i karne.

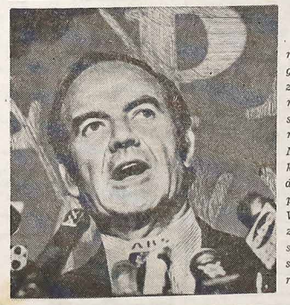

Gubernator stanu Alabamy George Wallace (na zdjęciu) jest obecnie najgroźniejszym rywalem senatora Edwarda Muskiego jako kandydat partii demokratycznej na prezydenta USA. Wallace znany jest ze swej polityki segregacji ras w stosunku do Murzynów.

W 8 lat po Rewolucji Marcowej

31 marca obchodzono w całej Brazylii 8 rocznicę Rewolucji Marcowej. Okres ten wydaje się nie długi, a jednak miał dla całego kraju olbrzymie znaczenie, przynosząc ze sobą nieocenione korzyści. Brazylia bowiem przestała być państwem "wczorajszym" i stała się państwem "jutra". Kraj wszedł na tory wielkiego rozwoju ekonomicznego, a tym samym zyskał w świecie nową pozycję i znaczenie.

Brazylia przeżywa obecnie rewolucję ekonomiczną o kolosalnym znaczeniu. Fakt ten uznają zagraniczni ekonomiści i technicy, nazywając go "brazylijskim cudem ekonomicznym". By wciągnąć cały naród w ten szybki rytm rozwoju, trzeba było wejść najpierw na drogę ofiary i poświęcenia. Stąd całe społeczeństwo odczuło na sobie ciężary nałożone nań przez rządy prezydenta Castelo Branco jak wysokie podatki, wysokie ceny, zakazany import artykułów luksusowych, zredukowanie działalności politycznej itp.

Ta polityka wielkich oszczędności i zaciskania pasa przyniosła wkrótce błogosławione skutki. Ustanowiony został ład i porządek w kraju, wzrosła bardzo produkcja rolna dzięki kredytom i gwarantowanym przez rząd cenom, rozwinął się eksport na wielką skalę dzięki wielkim ulgom w opłatach celnych, nastąpiła inwestycja kapitału zagranicznego mająca nieograniczone prawie pole do działania. To wszystko zawdzięcza się mądrym i udanym pociągnięciom władz federalnych.

Rewolucja Marcowa może poszczycić się jeszcze jednym wielkim osiągnięciem, mianowicie zaprowadzenia w kraju telewizji kolorowej, wyzyskując najnowsze urządzenia techniki amerykańskiej i niemieckiej. Tak np. programy TV kolorowej można oglądać w zwykłym telewizorze w kolorze białoczarnym. Pod tym względem Brazylia jest pionierem w Ameryce Południowej. Słusznie więc p. Prezydent Médici — przemawiając do Kongresu z okazji 8 rocznicy Rewolucji Marcowej — mógł oświadczyć, że Brazylia znajduje się na jak najlepszej drodze odnośnie rozwoju ekonomicznego i społecznego.

Nafta boliwijska dla Brazylii

Brazylia sprowadzać będzie naftę i produkty pochodne z Boliwii, poprzez stan Mato Grosso, by zagwarantować dostawę nafty do centralnych i zachodnich stanów kraju. Takiej umowy spodziewają się wszyscy podczas spotkania dwóch prezydentów w dniu 4 kwietnia br.: Médici i Hugo Banzer. Wstępne rozmowy na temat boliwijskiej nafty odbyły się już w stolicy Boliwii La Paz między reprezentantami dwóch rządów.

Wynikiem tychże, wybudowane zostaną dwa gazociągi: jeden pomiędzy miastem boliwijskim Santa Cruz de La Sierra a São Paulo, drugi między portem boliwijskim (rzecznym) Porto Suarez i miastem Corumbá w Mato Grosso. Budowa pierwszego gazociągu wynieść ma 250 mln. dolarów. Ponadto obydwa rządy za pośrednictwem kompanii Petrobrás i Yacimientos Petrolíferos Bolivianos wybudują wspólnymi siłami na terenie Boliwii przedsiębiorstwo petrochemiczne które eksploatować będzie boliwijski gaz naturalny.

Prócz nafty boliwijskiej, Brazylia sprowadzać będzie z tego kraju takie minerały jak antymon czyli srebrzysty kruchy metal używany do stopów drukarskich, którego organiczne związki mają zastosowanie w medycynie jako środki bakteriobójcze, oraz bizmut tj. kruchy metal odznaczający się bardzo niską temperaturą topnienia. Rozmowy na ten temat odbędą się w Rio w połowie bieżącego roku.

Import nafty boliwijskiej przez Brazylię będzie bardzo korzystny, ponieważ cena tej nafty będzie o wiele niższa od nafty sprowadzanej ze Środkowego Wschodu. Boliwia zaś eksportując swą naftę do Brazylii osiągnie równowagę między swym eksportem i importem do Brazylii, zachwianą deficytem wynoszącym 14 mln. dolarów. W końcu Brazylia wybuduje 2 mosty na granicy z Boliwią oraz nowoczesną autostradę.

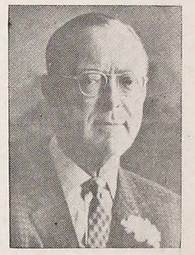

Książę Bernhard z Holandii stoi na czele Światowego Funduszu Ochrony Przyrody. Stara się on o fundusze na otworzenie nowych rezerwatów dla dzikich zwierząt w różnych krajach, w tym o 2 rezerwaty w Wielkiej Brytanii.

Rządy w Irlandii w rękach Anglii

Dnia 22 marca br. premier angielski Edward Heath przedstawił Północnej Irlandii swój plan pokojowy polegający na następujących punktach: 1) mianowanie pełnomocnego ministra Wielkiej Brytanii z siedzibą w Belfast. 2) zwolnić z więzienia setki osób podejrzanych o udział w ruchu terrorystycznym (wymagania katolików). 3) opracować nowy system wyborczy który zagwarantuje katolikom proporcjonalną liczbę posłów w parlamencie. 4) dopuszczenie katolików do nowego rządu w najbliższej przyszłości.

Powyższy plan Heatha został odrzucony przez premiera Półn. Irlandii Brian Faulkner'a. Wobec takiej sytuacji premier Heath objął rządy Irlandii w swe ręce, mianując swego ministra pełnomocnego. Taki krok Anglii był konieczny, by rozwiązać irlandzki węzeł gordyjski, tym bardziej, że ostatnie akty podziemnej armii republikańskiej dążącej do niepodległości Północnej Irlandii przybrały bardzo ostre formy .Dziesiątki osób poniosły śmierć na skutek wybuchu bomb podłożonych przez terrorystów.

Pełnomocnym ministrem Wielkiej Brytanii w Północnej Irlandii został mianowany William Whitelau, który przez rok sprawować będzie rządy. Tymczasem podziemna armia irlandzka przyjęła tą nową interwencję Anglii z wielką nieufnością, a elementy skrajne tej armii będą dalej prowadzić działalność terrorystyczną aż Wielka Brytania odwoła swych żołnierzy z Irlandii. Do tych ostatnich przyłączyła się znaczną część protestantów, która nie chce się zgodzić na równouprawnienie katolików.

Dzienniki brytyjskie omawiając plan Heatha pokładają wielkie nadzieje w nim, twierdząc, że jedynie tą drogą można nawiązać dialog z narodem irlandzkim, zaprowadzić czynny udział katolików w parlamencie i w rządzie oraz utrzymać ład i porządek w tym kraju. Najbliższa przyszłość pokaże, jakie stanowisko zajmie 8-tysięczna armia podziemna złożona w większości z katolików oraz 50-tysięczna organizacja paramilitarna złożona z protestantów.

W KALEJDOSKOPIE

RIO — Tegoroczny eksport produktów brazylijskich osiągnie swój rekord, biorąc pod uwagę fakt, że w styczniu i lutym br. Brazylia osiągnęła z eksportu 453 mln. dolarów. Najwięcej wywieziono: kawy, odzieży bawełnianej i bucików.

BERLIN — Mur w Berlinie wschodnim z okazji Świąt pozostał otwarty przez 7 dni dla obywateli Niemiec Federalnych. Oblicza się, że ponad pół miliona osób przekroczyło w tym czasie mur graniczny.

KURYTYBA — Z okazji 279 rocznicy założenia Kurytyby, prefekt miasta Jaime Lerner inaugurował nowy plac "Afonso Botelho" i ustanowił Historyczny Park w pobliżu Rio Atuba (Vilinha). Równocześnie Gubernator stanu inaugurował biust marszałka Castelo Branco z okazji 8 rocznicy Rewolucji Marcowej.

PEKIN — Chiny komunistyczne czynią starania o nabycie pasażerskich odrzutowców USA "Boeing" celem rozszerzenia swych lotniczych sieci komunikacyjnych, których brak dawał się mocno odczuwać w tym kraju.

WARSZAWA — Dotychczasowy minister Oświaty Henryk Jabłoński wybrany został przewodniczącym Rady Państwa, czyli prezydentem Polski Ludowej na miejsce Józefa Cyrankiewicza. Nowym ministrem Spraw Wewnętrznych został Franciszek Szlachcic.

BRASILIA — Brazylia uczestniczyć będzie w międzynarodowym Funduszu dla Rozwoju 33 państw afrykańskich. Udział Brazylii w tym Funduszu wyniesie 2 miliony dolarów.

LONDYN — W W. Brytanii ukazał się już nowy model czołgu przeznaczony dla armii angielskiej i belgijskiej. Czołg ten waży 7,5 ton, rozwija szybkość 70 km na godzinę i posiada działo 76-milimetrowe.

RIO — Nowoopracowany plan nawodnienia różnych obszarów północno-zachodnich stanów Brazylii będzie wielkim dobrodziejstwem dla 350 tys. rolników, których ziemie zostaną użyźnione, a równocześnie da zajęcie dla 115 tysięcy osób.

PORTO ALEGRE — W stolicy gauszowskiej pokazano ostatnio sowiecki odrzutowiec pasażerski typu "Yak-40" rozwijający szybkość od 600 do 1.000 km na godzinę. Zabiera on 25 pasażerów i może lądować na przestrzeni 800 m.

FLORIANOPOLIS — Santakataryńskie władze stanowe inaugurowały ostatnio nowy 91-kilometrowy odcinek szosy asfaltowej łączący miasta Rio do Sul i Monte Alegre, czyli obszar uchodzący za najbardziej urodzajny w tym stanie.

WASZYNGTON — Król Jordanii Husain był oficjalnym gościem Białego Domu, przedstawiając Nixonowi plan Arabii Federalnej położonej na obu brzegach rzeki Jordanii. Husain starał się również o amerykańską pomoc ekonomiczną.

LONDYN — Po 9-miesięcznych rozmowach pełnych sprzeczności, doszło wreszcie do ugody między W. Brytanią a premierem Malty — Dom Mintoff. Za utrzymanie swej bazy morskiej na Malcie Anglia zapłaci rocznie sumę 14 mln. funtów.

WATYKAN — Statystyka Watykanu podaje, że katolików jest obecnie na świecie 633 milionów, czyli 18% całej ludzkości. Z tej liczby 1,5 miliona należy do kleru świeckiego i zakonnego. Ze 190 tys. parafii jedna piąta nie ma księdza. Od 1964 do 69 roku 13.450 księży porzuciło suknię kapłańską.

S. PAULO — Z polecenia Ministerstwa Komunikacji, sanpaulistański Instytut Doświadczeń Przestrzennych w São José dos Campos ma opracować do 1976 r. wystrzelenie brazylijskiego satelity w przestworza, który wykorzystany będzie do telekomunikacji i TV wychowawczej. Obecnie Brazylia korzysta z satelity "Intelstat 4" wystrzelonego przez spółkę międzynarodową.

LA PAZ — Rząd Boliwii nakazał wycofanie z tego kraju około 119 urzędników ambasady sowieckiej, ponieważ obecność ich zagrażała bezpieczeństwu państwa. Jedynie kilkunastu urzędników tej ambasady pozostanie w Boliwii.

RIO — W rafinerii nafty w Duque de Caxias (koło Rio) miał miejsce wybuch kilku zbiorników gazu. Sama rafineria nie została uszkodzona, lecz wybuch zabił 11 robotników i poranił dalszych 50. Przyczyny wybuchu nie są znane.

ANKARA — Policja turecka po usilnych poszukiwaniach odnalazła kryjówkę 10 terrorystów, którzy dokonali niedawno porwania 3 techników NATO. Otoczeni przez policję — terroryści dynamitem wysadzili swą kryjówkę w powietrze, a z nimi zginęło także 3 cudzoziemskich techników-zakładników.

Podsłuchane...

KAZIMIERZ SOKOŁOWSKI z Erval Grande (Mun. Erechim) w swym liście do Redakcji nawiązuje do "Strzępów Historycznych" p. Romana Wachowicza, w których autor skrytykował w mocnych słowach "Integralistów", ich politykę i metody działania. P. Sokołowski w liście swym przypomina, że Integraliści (zielone koszule) pod wodzą Plinio Salgado, po okresie prześladowań, przemienili się później w partię Representação Popular. Partia ta (nazwana w skrócie P.R.P.) uznana za demokratyczną została oficjalnie zatwierdzona przez rząd i brała udział w wyborach. Nadmienia także p. Sokołowski, że partia ta miała program oparty na duchu katolickim, a sam Plinio Salgado dał się poznać jako znakomity autor wielu cennych książek, głęboki myśliciel i doskonały znawca doktryny Chrystusowej.

KAROL PISZCZEK z Guaratuby w swym długim artykule nadesłanym na ręce Redakcji, polemizując z artykułem zamieszczonym w "Ludzie" na temat Zjednoczonej Europy (patrz "Lud" z 23 lutego 1972 r.), podkreśla, że pisząc o Zjednoczonej Europie pamiętać należy o całej Europie, a nie jedynie o Europie Zachodniej. Ta ostatnia zorganizowała się w Unię Zachodnio Europejską o charakterze polityczno-wojskowym po II wojnie z obawy przed nową agresją niemiecką. Idea zjednoczenia Europy powstała jeszcze przed II wojną z inicjatywy prywatnej, a konkretne kształty przybrała dopiero po II wojnie jako Rada Europejska. Należą do niej oprócz państw zachodnich także Grecja, Turcja, Austria, Szwajcaria, Cypr i Malta. Państwa socjalistyczne pozostały na uboczu. Zadaniem i celem tej Rady miała być współpraca wszystkich państw europejskich dla popierania postępu gospodarczego i społecznego z wyraźnym wykluczeniem zagadnienia militarnego. Nawet umowa rzymska tworząca Wspólny Rynek Europejski, określa w artykule 2 jego cele: "stworzyć podstawę do coraz ściślejszego łączenia się wszystkich narodów Europy". A więc obie te organizacje w założeniu i w swych praktycznych pociągnięciach są ogólno europejskie, a nie tylko zachodnio-europejskie. Drogą do zjednoczenia Europy — pisze dalej p. Piszczek — droga wspomnianych wyżej organizacji europejskich, to nie bloki wojskowe ani żądania z pozycji siły, lecz droga dialogu, ustępstw, kompromisów, kontaktów gospodarczych i kulturalnych. Tymczasem bloki militarne zaostrzają jedynie konflikty polityczne, stwarzają klimat tak lęku jak i buty, podejrzliwości i nieufności, co w konsekwencji doprowadza do wojny. Bloki wojskowe wywołują ciągłe zbrojenie się kosztem oświaty, rozwoju ekonomicznego, opieki społecznej, itp.

Jak widać z powyższego ,nasi Czytelnicy czytają "Lud" od deski do deski i wykazują, że mają "głowę na karku". Brawo!

KS. PRAŁAT ANDRZEJ MARIA DISKUR, nasz rodak a równocześnie sekretarz Papieskiej Komisji Komunikacji Społecznej, bawił ostatnio w przejeździe w Rio de Janeiro, jako osobisty gość kardynała D. Eugénio Sales. Z gościem tym spotkał się przypadkowo nasz drugi rodak z Rio — ks. dr Franciszek Żbik. Jak się okazało, ks. Żbik był dawnym kolegą ks. Diskura podczas studiów w Instytucie rzymskim ,ponad 20 lat temu. Ks. Żbik zapraszał gościa — rodaka (mówiącego doskonale po polsku) by odwiedził kościół polski względnie restaurację polską. Niestety, każda godzina ks. Diskura podczas jego króciutkiego pobytu w Rio była ściśle obliczona. Ks. prałat Diskur dzięki swemu taktowi i czarowi osobistemu jak również doskonałej znajomości kilku języków zrobił na wszystkich nadzwyczajne wrażenie i przyczynił się naprawdę do podniesienia prestiżu polskiego imienia. Oby takich ludzi na świeczniku mieliśmy więcej!

WINCENTY WOLSKI — pierwszy cywilny pilot Parany (jego "brewe" — książeczka pilotażu nosi nr 1) obchodził niedawno 30 lat swej działalności na polu lotnictwa cywilnego. Ma on za sobą 18 tys. godzin lotu i jest właścicielem 3 awionetek stanowiących przedsiębiorstwo do przewożenia pasażerów (táxi aéreo). Urodzony w 1918 roku w Rio Verde — Mun. Campo Largo z rodziny polskiej, już jako młodzieniec (1938 r.) w wieku poborowym wstąpił do służby wojskowej w której dosłużył się stopnia sierżanta. W chwilach wolnych poświęcał się swym wielkim zainteresowaniom lotnictwem. Jego marzeniem było zostać pilotem, co też się stało w 1942 roku. Sam zmontował pierwszą awionetkę na której zaczął przewozić przygodnych pasażerów. Poznał wkrótce wszystkie ważniejsze miejscowości Parany i Santa Catariny, lądując nieraz na łąkach czy boiskach sportowych. Przez swą energię, inicjatywę i niezmordowaną pracowitość dorobił się jako właściciel 3 samolotów. Jego dwaj bracia są również pilotami, jego zaś 10-letni synek też chce być pilotem i zawsze coś majstruje w mechanice. To się nazywa kariera! Można naprawdę pozazdrościć p. Wolskiemu! Gratulujemy !

PIOTR LEWANDOWSKI zamożny rolnik i właściciel sklepu na Kolonii Bromado — Mun. São João do Triunfo postanowił pewnego dnia wybudować murowany kościół w tej miejscowości. Początkowo nikt ze znajomych nie wziął na serio inicjatywy p. Lewandowskiego. Kolonia bowiem nie jest tak duża (mieszka tam również 110 rodzin polskich), by sobie mogła pozwolić na taki "luksus"! Ale nasz rodak jest człowiekiem słowa i czynu. Tyle się nabiegał, napracował i natrudził, że w krótkim czasie kościół murowany powstał i to piękny. W ostatnią niedzielę maja br. poświęcenia kościoła ma dokonać biskup ordynariusz z Ponta Grossa. Obecnie nasi rodacy z Bromado śpiewają już po polsku Gorzkie Żale, odprawiają Drogę Krzyżową, a ks. proboszcz prawi im kazania po polsku ku wielkiemu zadowoleniu i satysfakcji wiernych. Chcieć — to móc, mówi przysłowie i tego dokazał dzielny p. Piotr Lewandowski.

POLSKA GRUPA FOLKLORU W PARANIE, dnia 26 marca 1972 roku dokonała wyboru nowego Zarządu z prezesem Dr Edwardem Żelakiem, sekretarką p. Jadwigą Piaskowską i skarbnikiem p. Romualdo Piaskowskim na czele.

POSZUKIWANIE:

LUDMIŁA DROHEJKO OLSZOWSKA z Petropolis — stan rioski poszukuje swą przyjaciółkę — żonę literata Jerzego Wyszomirskiego, Anastazję Wyszomirską oraz jej córkę Krystynę. Ostatnie wiadomości o nich pochodziły z Łodzi (Polska). Informacje o wyżej wymienionych prosimy kierować do Redakcji "Ludu" lub na adres: Ludmiła D. Olszowska, Caixa Postal 924, Petrópolis, Estado do Rio de Janeiro.

WŁADYSŁAW NEUMANN

Komunizm dąży do opanowania Ameryki Południowej

Zanim rozpatrzymy dzisiejszy stan zagrożenia, w jakim znajduje się obecnie Kontynent Południowej Ameryki, przez coraz to intensywniejszą penetrację komunizmu, należy uprzytomnić sobie samą istotę bolszewizmu, jego podstawy oraz warunki w jakich ta ideologia powstała.

Komunizm doszedł w roku 1917 do władzy, oraz terror — niewątpliwie najokrutniejszy w dziejach ludzkości do chwili obecnej, — jaki go utrwalił, nie byłby możliwy, gdyby nie istniała w życiu narodów tradycja, związana nierozerwalnie z przeszłością. Ta przeszłość ciąży na narodzie rosyjskim, jak to określił trafnie pisarz rosyjski Maxim Gorkij, w swym dziele "O Leninie i rosyjskim ludzie". Pisał on: "Okrucieństwo zakorzenione w ludzie rosyjskim, to objaw, który zdumiewał mnie i niepokoił przez całe moje życie. — Gdzie należy szukać przyczyn tego zjawiska? Sądzę, że to okrucieństwo jest cechą ludu rosyjskiego".

Pierwsze kroniki spisanej historii rosyjskiej, sięga roku 862, kiedy Ruryk z plemienia RUS, obejmuje władzę nad Nowgorodem i jego ludem, który to lud od niego otrzymuje nazwę RUSÓW czyli w języku polskim Rosją. W roku 1223 hordy mongolskie Dzengis-chana opanowują kraj Rusów gnębiąc w brutalny sposób właściwy Azjatom, narzucając ludności i krajowi przez 250 lat swój barbarzyński sposób życia. Dopiero w roku 1480 uwalnia się Księstwo Moskiewskie od najeźdźców, ale narzucone przez dwa i pół wieku, formy i styl życia Azjatów zostaje jako charakterystyczna cecha rosyjskiego narodu. Chrześcijaństwo przyjmuje Moskwa z dawnego Bizancjum ale językiem liturgicznym staje się język staro-słowiański, a nie język grecki i to dzieli i oddala kościół rosyjski od kultury i oświaty helenistycznej — greckiej. Z chwilą koronacji Iwana IV "Groźnego" na Cara Rosji utrwala się w narodzie rosyjskim i w formach Rządu nie tylko cała spuścizna azjatyckiego dezpotyzmu ale i kościół — raczej cerkiew — przybiera i zachowuje do chwili obecnej jej zdolność do ujarzmienia ludu, stawiając cerkiew na usługi brutalnej władzy państwa. Jak potężny był wpływ Cerkwi w Rosji, tego dowodem jest fakt, że po stłumieniu zamieszek i buntów (rok 1613) syn Patryjarchy Moskwy Michał Fedorowicz ROMANOW, objął tron carów, dając początek dynastii Romanowów, która aż do roku 1917 rządziła Rosją. Jeżeli pamiętać będziemy, że Cerkiew do dzisiejszego dnia jest potężnym narzędziem władców Kremla, to zrozumiemy jaka duchowa przepaść dzieli Rosję Sowiecką od Świata Zachodniego.

Aby pojąć czym jest Bolszewizm czyli komunizm, niezbędne jest poznanie przeszłości. To co doprowadziło komunizm do władzy, jest zaprzeczeniem zupełnym rewolucji mającej przynieść wolność uciemiężonym ludom. Na miejsce "Białego Caratu" doszedł na Kremlu do władzy "Czerwony Carat" — godny naśladowca tradycyjnych metod rządzenia okrutnym terrorem. Wypadki dziejowe w latach 1917 - 1918 w Rosji, to co nastąpiło później po drugiej wojnie światowej w Polsce, w Niemczech, na Węgrzech, w Rumunii i w roku 1968 w Czechosłowacji to ujarzmienie społeczeństwa przez elitę partyjną rządzącą terrorem i odseparowanie się od Zachodu od tzw. Świata Wolnego przez "Żelazną Kurtynę", jest najlepszym dowodem, iż Bolszewizm stara się ukryć całą prawdę, jak żyje dzisiejszy lud w Rosji Sowieckiej i nie dopuścić by właśni obywatele poznawali stopnę życiową naszego Świata Zachodniego.

Komunizm jako ideologia dzisiaj już raczej nie istnieje (o ile w ogóle istniał jako ideologia a nie jako narzędzie czy kamuflaż imperialistycznej ekspansji Rosji Sowieckiej) i służy celom nie mającym z ideologią nic wspólnego. Należy mieć również na uwadze, że świat po drugiej wojnie światowej podzielony został na dwie strefy: strefę należącą do wpływów i będącą pod kontrolą Rosji Sowieckiej, — i na strefę należącą do tzw. "Świata Wolnego" tj. do tej części naszego globu i do tych ustrojów państwowych, które znalazły się po drugiej wojnie, poza zasięgiem Moskwy, — mimo licznych państw, faktycznie czy rzekomo neutralnych. O ile ten podział świata, spowodowany fatalną, krótkowzroczną niemal niepoczytalną polityką powojenną Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Wielkiej Brytanii, jest przeska stale — przy pomocy partii komunistycznych, przewanych na terenie Świata Zachodniego, — wtargnąć w strefę układami w Jałcie i Poczdamie wyłączoną z wpływów Moskwy.

Ameryka Południowa leży w zasięgu Świata Zachodniego, ale Kreml przywiązuje ogromne znaczenie, w umocnieniu swych wpływów na tym kontynencie, który na wypadek wojny, posiada zarówno po stronie Oceanu Atlantyckiego jak i wzdłuż wybrzeża Pacyfiku, korzystnie rozbudowane porty, mogące stanowić bazy dla floty Sowieckiej. Ameryka Łacińska posiada również ogromne bogactwa naturalne i nadaje się do zainstalowania wyrzutni pocisków atomowych.

(C. d. n.)

Wspomnienie o Dr Stanisławie Wachowiaku

Polonia brazylijska poniosła niepowetowaną stratę na skutek zgonu byłego wojewody Pomorskiego dra Stanisława Wachowiaka, zmarłego ostatnio w S. Paulo (4 marca 1972 r.). Zaliczał się on bezsprzecznie do najbardziej wybitnych i zasłużonych Polaków zamieszkałych na terenie Brazylii.

Urodził się 7 maja 1890 r. w Smolicach pod Gostyniem — Wielkopolska. Studiował na uniwersytetach: Berlin, Monaster, Strassburg, Munachium od 1911 do 1915 r. Posiadał doktorat z ekonomii uniwersytetu Monachijskiego.

W ciągu swego życia aż do II wojny światowej zajmował szereg wybitnych stanowisk jak np.: dyrektor Banku Ludowego w Kościanie (1915), dyrektor Banku Ludowego w Inowrocławiu (1916-20), prezes Rady miejskiej w Inowrocławiu (1918), poseł na Sejm powiatu Lubawskiego (1920-24), poseł na Sejm powiatu Szamotulskiego (1922-24), V. minister byłej Dzielnicy Pruskiej (1920-23), a równocześnie minister pełnomocny do rokowań z Rzeszą Niemiecką i z Francją (1923), Wojewoda Pomorski (1924-27), prezes Zarządu i naczelny dyrektor Powszechnej Wystawy Krajowej (1930-31), dyrektor Naczelnej Organizacji Przemysłu i Rolnictwa Polski Zachodniej (1931-39), prezes Banku Handlowego w Warszawie (1939-46), a także prezes Centralnego Związku Przemysłu Polskiego i prezes Rady Głównej Opiekuńczej w Warszawie. W 1946 roku kończy się jego działalność publiczna. Wyjeżdża do Brazylii osiedlając się w São Paulo.

Zmarły był autorem kilku dzieł: Dzieło zbiorowe P.W.K. Poznań 1930 r. w 5 tomach wydanych przez Księgarnię św. Wojciecha; Dzieje w Westfalii i Nadrenii — dzieło wydane w Lipsku w 1916 roku, 2 wydania w języku niemieckim. To samo dzieło w języku polskim — Poznań 1917; Teoria wartości — Poznań 1918 r.; zbiór odczytów ekonomicznych w Poznaniu.

Posiadał nadto szereg odznaczeń krajowych i zagranicznych jak np.: Wielka Wstęga Polonia Restituta i Gwiazdą — 1929 r., Wielka Wstęga króla belgijskiego Grzegorza Wielkiego — 1961 r. W ostatnich latach będąc na wygnaniu, napisał 2 tomy pamiętników "Czasy które przeżyłem". Zostaną opublikowane kiedy czas pozwoli mu dojrzeje.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

OKULARY
BIŻUTERIE
ZEGARKI

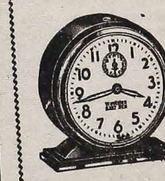

CARL R. RAEDER
Rua Riachuelo, 147
CURITIBA

Śp. Siostra Maria Mechtylda Imianowski

Dnia 22 marca 1972 roku, po długich cierpieniach zasnęła w Panu śp. Siostra Maria Mechtylda Imianowski, licząc 72 lat życia i 45 lat powołania zakonnego Urodziła się dnia 8 listopada 1900 roku w Itajai w stanie Santa Catarina. Wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Rodziny Maryi w roku 1926. Jako Siostra zakonna pracowała w charakterze nauczycielki i katechetki oraz kilkakrotnie była mianowana przełożoną domu. Ostatnio skończyła 6-letnią kadencję przełożonej domu w Orleansie, gdzie jej zdrowie znacznie się pogorszyło. Od kilku lat bardzo cierpiała, jednak prawie do końca pracowała poświęcając się dla bliźnich. Ostatnie trzy miesiące przebywała w domu Prowincjalnym, już obłożnie chora znosząc cierpienia z wielką cierpliwością i poddaniem się woli Bożej.

Pogrzeb odbył się w kościele parafialnym na Orleansie poprzedzony Mszą św. żałobnK, z udziałem Kapłanów, dużej ilości Sióstr Rodziny Maryi, Sióstr innych Zgromadzeń, krewnych, przyjaciół i znajomych oraz dzieci z miejscowej szkoły. Mszę św. celebrował ks. Rektor z Seminarium z Orleansu, który także prowadził kondukt żałobny na cmentarz.

Przewielebnemu Ks. Rektorowi z Seminarium, Ks. Karolowi — Rektorowi Polskiego Kościoła z Kurytyby, Zgromadzeniom Zakonnym i wszystkim, którzy naszej Drogiej Siostrze oddali ostatnią posługę, serdeczne podziękowanie składają

SIOSTRY RODZINY MARYI

ŚWIĘCONE

Towarzystwo im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Kurytybie, urządza tradycyjne "ŚWIĘCONE" dla PP. członków wraz z rodzinami, dnia 16 kwietnia 1972 roku o godzinie 15,30 w lokalu własnym, przy ulicy Dezembargador Clotário Portugal nr 68.

Udział płatny. Zapisy do dnia 10 kwietnia u gospodarza Towarzystwa.

Wszystkich pp. członków uprzejmie zaprasza

Zarząd

UWAGA! — Wszelką korespondencję: listy, czeki, Ordery de Pagamento, prosimy adresować i przekazywać na: REDAÇÃO DO JORNAL LUD - Cx. P. 155 - Curitiba - Paraná

LUD

Alameda Cabral, 646
Caixa Postal, 155
Telefone: 22-1057
Curitiba - Paraná - Brasil

PROPRIEDADE DA CONGREGAÇÃO DA MISSÃO

Diretor: Pe. Domingos Wiśniewski
Redatores: Pe. José Zając
Pe. Sigismundo Piotrowski
Gerente Administrativo: Pe. João Novak
GODZINY PRZYJĘĆ:
Od poniedziałku do piątku: od 7,30 do 12,00 i od 13,30 do 18,0
W soboty: od 8,00 do 12,00.

UWAGA!

PRENUMERATA "LUDU" NA ROK 1972

Pocztą zwykłą:
W Brazylii ..... Cr$ 30,
W krajach północno i południ.-amerykańskich ..... 8 dolarów
W Europie, Azji, Afryce i Oceanii ..... 10 dolarów

Pocztą lotniczą:
W Brazylii ..... Cr$ 50,
W krajach południowoamerykańskich ..... 14 dolarów
W krajach północnoamerykańskich ..... 18 dolarów
W krajach europejskich, itd. ..... 20 dolarów

Cena egzemplarza w Kurytybie ..... Cr$ 1,
Cena egzemplarza w São Paulo ..... Cr$ 1,

W KURYTYBIE: w kancelarii parafialnej obok Kościoła Wincentego a Paulo.

PRZEDSTAWICIELE "LUDU" ZA GRANICĄ:

W U.S.A.: — Rev. W. Sojka, 3002 East 38 th Street, Erie, Pa. 16501.

W ARGENTYNIE: Pan Stanisław Dziewa w Gobernador Eduardo R. Krawczyk — Floricultura Oberá Calle Centro 267, OBERÁ — Misiones.

RZECZY CIEKAWE I PRAWDZIWE

GRANICA ŻYCIA

Żaden naukowiec nie wierzy w "cudowne pigułki życia", ale wielu twierdzi, że można skutecznie opóźnić proces starzenia się. Określając obecną przeciętną wieku na 70 lat gerontolodzy twierdzą, że w roku 2000 wyniesie ona już 80 lat.

Jako granicę ludzkiej długowieczności niektórzy naukowcy przyjmują wiek od 130 do 160 lat przy odpowiedniej trosce o odpowiednią przemianę materii oraz właściwe spędzanie wolnego czasu przez osoby starsze.

Nad tymi problemami obradowało międzynarodowe sympozjum w Zurychu z udziałem ok. 150 gerontologów, socjologów i psychiatrów z 16 krajów.

KŁOPOTY W ARMII SZWEDZKIEJ

Dowództwo wojskowe Szwecji zmuszone było ulec presji ze strony poborowych i zgodzić się na noszenie przez żołnierzy długich włosów, spadających na ramiona. Ze względu jednak na bezpieczeństwo władze wojskowe zarządziły zaopatrzenie żołnierzy-hippisów w siatki na włosy. Obawiano się, że podczas strzelania z karabinu długie włosy mogą się wplątać w zamek karabinu. Intendentura wojskowa zakupiła w NRF 5.000 siatek i rozdała je długowłosym obrońcom ojczyzny. Ostatnio jednak zanotowano wypadek, którego przyczyną była właśnie siatka. Na lotnisku w Vaesteras młody żołnierz zbliżył się zbytnio do dyszy samolotu odrzutowego i silny prąd powietrza zerwał mu z głowy siatkę, która została wssana do silnika. Uszkodzenie było tak poważne, że zaszła potrzeba rozmontowania silnika i oczyszczenia go ze strzępów siatki. Koszt naprawy jest obliczony na 3.000 koron.

DINOZAURY WYGINĘŁY Z BRAKU TLENU

Wyniki naukowej wyprawy oceanograficznej, w czasie której przeprowadzono 11 wierceń dna morza Beringa i płn. Pacyfiku, dały podstawę dla nowej hipotezy odnośnie przyczyn wymarcia dinozaurów.

Podczas ery mezozoicznej (230-65 mln lat temu)silna działalność wulkaniczna spowodowała zwiększenie zawartości dwutlenku węgla w atmosferze. W wyniku tego powstał ciepły, chmurny klimat, który sprzyjał rozwojowi olbrzymich gadów.

Około 160 mln lat temu w oceanach powstał plankton wytwarzający swe wapienne skorupki m. in. z atmosferycznego dwutlenku węgla. To ciągłe zmniejszanie ilości dwutlenku węgla w atmosferze powodowało, że klimat stawał się surowszy, coraz mniej odpowiedni dla dinozaurów. Wreszcie klimat ziemski zaostrzył się do tego stopnia, że wielkie gady wyginęły.

Wyprawa wykazała też, że plankton "wyjadły" dostępny im dwutlenek węgla i wskutek tego same wyginęły, a przerywając cykl żywności spowodowały wymarcie innych gatunków.

Odkrycia dokonane przez ekspedycję wskazują, że w czasie ery mezozoicznej Ziemia przechodziła proces bezcelowych zmian w budżecie dwutlenku węgla. Te odkrycia stanowią ostrzeżenie dla człowieka, który zakłóca istniejącą w tej chwili równowagę przyrody w podobny sposób.

WIELORYBIE SANATORIUM

W lodowatym środowisku wód artktycznych uczeni stworzyli sanatorium dla wielorybów, które mogą tu wypoczywać. Pozbawiają się one w zimnych wodach, wielkich ilości pasożytów, które wgryzają się w ich ciała w ciepłych wodach oceanów.

W lodowatych wodach polarnych pasożyty giną. Po takiej kuracyjnej "łaźni" wieloryby płyną z powrotem do ciepłejszych wód oceanów.

FOCZA MIŁOŚĆ

To była miłość od pierwszego spojrzenia! — twierdzi 61-letni Otto Buck, właściciel wypożyczalni łodzi w miejscowości Travemunde pod Lubeką. Gdy starszy pan pojawił się pewnego dnia wczesnym rankiem na plaży — z fal Bałtyku wyszła młoda foka, wyraźnie spragniona towarzystwa. Buck bardzo się jej spodobał; nie tylko nie uciekała przed człowiekiem, ale natychmiast zawarła z nim przyjaźń. Od tego czasu co rano Buck pojawia się na plaży, gwiżdże — dwa razy długo, trzy razy krótko — i na ten umówiony znak przychodzi jego przyjaciółka, foka. Buck nazwał fokę Dicky; zwierzę doskonale rozumie swoje imię. Darzy przy tym swego pana ogromnym przywiązaniem: całuje go, lubi być głaskana i pieszczona, bawi się z nim na plaży. Gdy Buck wyjeżdża łodzią w morze, towarzyszy mu wierne. Innych ludzi Dicky traktuje życzliwie — ale na dystans.

Nawet najstarsi mieszkańcy nadbałtyckich miejscowości nie pamiętają foki, która "zakochałaby się" w człowieku. Zresztą sam stary Buck zastanawia się: ciekawe, co ona we mnie widzi!

LEK NA CHOLERĘ

Po raz pierwszy w Indiach, w obozach dla uciekinierów z Bengalu Wschodniego, z powodzeniem zastosowano tzw. "domową" kurację" przeciwko cholerze. Eksperyment został przeprowadzony przez dwa zespoły lekarzy indyjskich, pod których opieką znajdowały się obozy w pobliżu Kalkuty.

Tzw. domowy sposób leczenia polega na tym, że osobom, u których wystąpiła ostra biegunka, należy podawać do picia duże ilości wody zaprawionej mikstur soli kuchennej, sody i glukozy. Środek ten jest skuteczny tylko wówczas, jeśli kurację rozpocznie się nie później niż w 2 - 3 godziny po wystąpieniu biegunki.

Lekarze indyjscy sprowadzili kilka tysięcy porcji mikstury, które rozdawali wśród podopiecznych, wyjaśniając w jaki sposób należy lekarstwo stosować. Każdą porcję lekarstwa umieszczoną w plastykowej torebce należy rozpuścić w 4 litrach wody. Lekarstwo należy stosować tak długo aż ustąpi gorączka.

PREMIE DLA NIEPALĄCYCH

Japońska firma Yoshioka Kogyo wypłaca swym niepalącym pracownikom 30 - 40 dolarów miesięcznej nagrody. Szef firmy oświadczył, że palący robotnik traci przeciętnie 100 minut miesięcznie na palenie podczas pracy, a firma traci przez to więcej niż wynosi premia.

PODWODNE MIASTO

Hamburg. Na wystawie pod hasłem "Człowiek i morze" pokazano projekt podwodnego miasta, w którym domy stoją na palach na dnie morza, połączone są korytarzami a zaopatrywanie mieszkańców podwodnych sklepów w towary odbywają się przez specjalne wieże dostawcze. Ten futurologiczny projekt nie jest pozbawiony sensu jeśli liczba mieszkańców ziemi w roku 2000 ma wynosić ponad 6 mld. (obecnie jest 3,6 mld).

LAVADORAS
REAL E MÜLLER
AS MELHORES
3 razões que tornam REAL a preferida
PERFEITA — DURÁVEL — ECONÓMICA
com o afamado motor e conjunto SCHNEIDER
Com 2 anos de garantia de Fábrica com Assistência Técnica permanente
Comercial PETERS - Rua Des. Westphalen, 391
CURITIBA — Fone: 23-2991 — PARANÁ
TEMOS GRANDE SORTIMENTO DE VIME

PEKAO TRADING CORPORATION oferuje swoim Klientom po atrakcyjnych cenach, nowoczesne, ekonomiczne i wygodne samochody:

FIAT 125p — 1300 ccm	w	cenie	$ 1.330.00
FIAT 125p — 1500 ccm	"	"	1.480.00
WARSZAWA 223	"	"	1.250.00
WARSZAWA 224	"	"	1.250.00
WARSZAWA KOMBI 223	"	"	1.350.00
WOŁGA GAZ 24	"	"	2.420.00
WARTBURG DE LUXE	"	"	1.400.00
SKODA S100 DE LUXE	"	"	1.370.00

Samochody sprzedawane przez PEKAO są wolne od OPŁAT CELNYCH
Bliższych informacji udzielają i zamówienia przyjmują upoważnieni Dealerzy PEKAO oraz
PEKAO TRADING CORPORATION
225 PARK AVENUE SOUTH — NEW YORK, N. Y. 10003

Casa Pavão
Hipolita Dopieralskiego
Rua Mal. Floriano, 511
CURITIBA — PARANÁ
Wielki wybór ubrań gotowych, kapeluszy, bucików, koszul. — Artykuły ogólne dla mężczyzn, kobiet i dzieci.

DR TADEUSZ BIELECKI — USA

Rewelacje z zakresu astrologii

W czasach starożytnych i średniowiecznych istniało powszechne przekonanie, że losy narodów a nawet poszczególnych osób związane są z występującymi zjawiskami i zmianami w układzie gwiazd. Przekonanie o potędze astrologii prowadziło również do badania ruchu planet w Kosmosie, ustalania horoskopów oraz przepowiadania najbliższej i najdalszej przyszłości.

Największy rozkwit astrologii w Europie przypada na XV i XVI wiek. Pojęcia te jednak przetrwały po dzień dzisiejszy i zainteresowanie astrologią jest nadal olbrzymie. Tysiące dzienników i periodyków na całym świecie zamieszcza systematycznie horoskopy, do których wiele osób ustosunkowuje się z wielką powagą.

Dziś wiemy, że astrologia błądziła i nie stanowiła dyscypliny naukowej, ale właśnie dzięki niej w poglądach na losy człowieka został uczyniony poważny krok naprzód i to w kierunku zgodnym ze światopoglądem odrodzenia.

Z punktu widzenia historii badań naukowych astrologia posiada jeden niewątpliwy element postępowy, dzięki któremu właśnie w okresie odrodzenia osiągnęła szczyt swojego rozwoju, w przeciwieństwie do światopoglądu starożytnego i średniowiecznego, wywierając korzystny wpływ na astronomię.

Dla naukowców interesujące jest przede wszystkim znaczenie astrologii dla rozwoju astronomii. Objawiało się to w umożliwianiu pracy astronomów, gdyż liczni władcy pragnący znać swoje losy utrzymywali na swych dworach licznych astronomów, którzy otrzymywali wyposażenie obserwatorium i wynagrodzenia za badania, za dostarczanie horoskopów astronomicznych.

Horoskopy przepowiadające losy samego władcy lub innych osób jego otoczenia sporządzane były na podstawie układu planet, poczynając od chwili urodzenia. Z reguły wszystkie wnioski oparte były na obliczeniach, wynikających ze sporządzonych specjalnych tablic. W ten sposób powstawała możliwość porównywania obliczeń teoretycznych z rzeczywistymi pozycjami planet.

W XVI wieku fascynował swoimi przepowiedniami Nostradamus. Połączył on swoją alchemię z astrologią i leczył swoich pacjentów przepowiedniami oraz przy pomocy różnych leków i kremów. Sukcesy podczas leczenia "gorączki cholery" oraz wydanie drukiem swoich przepowiedni w roku 1555 w Lyonie, przyspożyło mu sławy i rozgłosu. Z jego usług korzystała wielokrotnie Katarzyna Medycejska oraz wielu dostojników dworu królewskiego. Nostradamus stał się nadwornym lekarzem i doradcą królewskim we wszystkich prawie sprawach rządzenia.

Przepowiednie Nostradamusa są oczywiście pełne niejasności i ogólników, ale z tych właśnie powodów stawały się interesujące. Warto dodać, że przepowiednie jego były przedmiotem studiów przez wiele wieków. Z odcyfrowanych "proroctw" wyciągnięto różne wnioski, które miały sprawdzić się w następnych wiekach.

W ostatnich dniach powstało wielkie zamieszanie w kręgu astrologów i jasnowidzów całego świata. Włoski profesor Renato Novelli naukowo udowodnił bezsensowność wszelkich horoskopów. Oświadczenia prof. Novelli postawiły również w kłopotliwej sytuacji tysiące dzienników i periodyków zamieszczających systematycznie horoskopy. Należy przyjąć, że na całym świecie około stu tysięcy osób uważa się za astrologów a kilka tysięcy pism zamieszcza stale rubrykę astrologiczną. Szczególnie został podważony byt kilkudziesięciu czasopism, które poświęcone są całkowicie zagadnieniom astrologii.

Profesor Renato Novelli, tytułujący się profesorem parapsychologii na Sorbonie, spowodował niezwykłe zamieszanie wśród milionów wierzących w horoskopy. Wystąpił on w telewizji włoskiej, oświadczając, że wszystkie horoskopy wystawiane na przestrzeni ponad dwa i pół tysiąca lat są fałszywe. Twierdzenie swoje opiera na fakcie, że oś ziemska przemieszcza się bez przerwy i zmienia stopniowo pozycję. Prowadzi to w konsekwencji do przesunięcia znaków zodiaku. Na przestrzeni tysięcy lat przesunięcie to było tak znaczne, że wszyscy, którzy sądzą, że są urodzeni pod znakiem koziorozca, w rzeczywistości urodzili się pod znakiem strzelca, a byki stały się baranami itd. Tak więc, wszystkie dotychczasowe horoskopy zamieszczane na łamach wszystkich czasopism a opracowywane przez najbieglejszych astrologów są nic nie warte. Innym błędem wiedzy astrologicznej, twierdzi Novelli, jest zestawianie horoskopów według dnia urodzin, które z różnych przyczyn mogą być przedwczesne lub spóźnione. Zdaniem profesora istotny w tym względzie jest wyłącznie dzień poczęcia. Nic więc dziwnego, że rewelacje profesora Novelli wywołały istną burzę wśród środowisk astrologiczno — wróżbiarskich, licznych wydawnictw o tematyce astrologicznej a przede wszystkim spowodowało wątpliwości wśród milionów wyznawców horoskopów.

Można przyjąć szacunkowo, że kilkadziesiąt milionów ludzi straciło zaufanie do przepowiedni w horoskopach. Przypuszcza się, że około pięciu milionów Amerykanów korzystało regularnie ze wskazań horoskopowych. Pragnąc znać swoją przyszłość wielu ludzi wydawało olbrzymie sumy pieniężne na wróżby. Obliczono szacunkowo, że tylko w Stanach Zjednoczonych na ten cel wydatkowuje się każdego roku około dwustu milionów dolarów.

Niezależnie od korzystania z wydawnictw astrologicznych, miliony ludzi na całym świecie korzysta z usług jasnowidzów a nie brak ich w Europie. Szczególnie przodują w tym Francja, Włochy, Hiszpania, Belgia i Portugalia. W samej tylko Francji istnieje kilkadziesiąt tysięcy astrologów, jasnowidzów i znachorów, których praktyka opiera się o wiedzę astrologiczną. Sumy wydatkowane na porady astrologiczne we Francji wynoszą rocznie kilka miliardów franków.

Z astrologią związał się przemysł i handel w zakresie produkcji i sprzedaży talizmanów. W wyniku rewelacji Novellego nikt praktycznie nie wie jaki jest jego znak, co w praktyce odbije się również na zbycie talizmanów.

Rewelacje profesora Novelli spowodują niewątpliwie poważny wyłom w szeregach wierzących w moc astrologii a co za tym idzie zmniejszy dochody tym, którzy w kręgu tych zagadnień dotychczas pracowali. Dotyczy to jasnowidzów, znachorów, czasopism oraz producentów talizmanów.

LIVRARIA S. V. D.
FOLHINHAS DO SAGRADO CORAÇÃO DE JESUS, ETC.
Rua Emiliano Perneta, 433 — Fone: 22-0136
CURITIBA — PARANÁ

ŻYCIE RELIGIJNE

DRUGA NIEDZIELA PO WIELKANOCY

A gdy był wieczór owego dnia, pierwszego w tygodniu, a drzwi były zamknięte, gdzie uczniowie byli zgromadzeni z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, i stanął w pośrodku, i rzekł im: Pokój wam. A to rzekłszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się tedy uczniowie, ujrzawszy Pana. Rzekł im tedy znowu: Pokój wam. Jako mię posłał Ojciec, i ja was posyłam. To powiedziawszy ,tchnął na nich, i rzekł im: Weźmijcie Ducha Świętego; którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są zatrzymane.

A Tomasz, jeden z dwunastu, którego zowią Dydymus, nie był z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Mówili mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana. Ale on im rzekł: Jeśli nie ujrzę w ręku jego przebicia gwoździ, a nie włożę palca mego na miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę. A po ośmiu dniach byli znów uczniowie jego w domu, i Tomasz z nimi .Przyszedł Jezus drzwiami zamkniętymi, i stanął w pośrodku. i rzekł: Pokój wam! Potem rzekł Tomaszowi: Włóż tu palec twój, i oglądaj ręce moje, i wyciągnij rękę twoją, i włóż w bok mój; a nie bądź niewierny, ale wierny. Odpowiedział Tomasz, i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój! Powiedział mu Jezus: Dlatego żeś mnie ujrzał, Tomaszu, uwierzyłeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli. I wiele też innych znaków uczynił Jezus przed oczyma uczniów swoich, które nie są zapisane w tej księdze. A te są napisane, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem Synem Bożym i żebyście wierząc, żywot mieli w imię jego.

✝

Ewangelia przedstawia jeden z niezbitych dowodów zmartwychwstania Chrystusa, kiedy to Chrystus przyszedł do Apostołów przez drzwi zamknięte i potem pozwolił niewiernemu Tomaszowi dotykać swych ran, aby ułatwić mu wiarę. Nieraz o tym rozważaliśmy, ale w tym roku zwrócmy większą uwagę na śliczny opis życia pierwszych chrześcijan w pierwszej lekturze i na epistołę św. Piotra, w której zachęca on chrześcijan do radości z powodu wiary w zmartwychwstałego Chrystusa. Jak inaczej przedstawia się dziś życie wielu chrześcijan niż to było u pierwszych. Kiedy poznali Boga przez głoszenie słowa, zmienili swoje życie; nadal słuchali nauk Apostołów, oddawali się modlitwie i brali udział we Mszy świętej: "I trwali w nauce apostolskiej i w uczestnictwie łamania chleba i w modlitwach". A także wyzbywali się wszystkiego dla dobra innych i czuli się szczęśliwymi i radosnymi z wiary w przyszłe życie. Chcieli bowiem korzystać z tej wielkiej prawdy zmartwychwstania Pana Jezusa w taki sam sposób jak Apostołowie, którzy byli świadkami tego wielkiego faktu i mieli szczęście przebywać jakiś czas z Chrystusem zmartwychwstałym. Dla nich Pan Jezus był rzeczywistością tak jak dla Apostołów; żyli tą prawdą i ona ułatwiała im trudy tego żywota i napawała wielką radością nawet kiedy mieli położyć życie za Chrystusa. Czyż ten wzór nie powinien zachęcić dzisiejszych chrześcijan do innego spojrzenia na życie. Dziś wiele się mówi o potrzebie zajęcia się ubogimi, o sprawiedliwości społecznej, ale Kościół ma za pierwsze zadanie oświecać ludzi, że mają przygotować się do innego życia, daleko ważniejszego bo trwającego przez całą wieczność. Jeśli kościół miałby się starać jedynie o dobrobyt materialny swych członków, to nie trzeba by Nowego Testamentu, bo już w Starym Izraelici byli tym zajęci. A dziś wielu chrześcijan jest pogrążonych w postępie, w technice, w dobrobycie i zapomina o swym wyższym przeznaczeniu do nieba. Czas wielkanocny ma służyć, do obudzenia z letargu takich chrześcijan, przypominając im że z chwilą śmierci muszą zostawić wszelkie dobra ziemskie. Jak skorzystają z tej radosnej prawdy przebudzenia się do życia wiecznego, jeśli nie nazbierali dóbr duchowych?

KS. Z. P.

MIĘDZYNARODOWY ROK KSIĄŻKI

Przyłączając się do inicjatywy UNESCO, która ogłosiła 1973 r. Międzynarodowym Rokiem Książki, Stolica Apostolska ustanowiła komitet organizacyjny mający na celu realizowanie własnego programu koncentrującego się wokół hasła: "Pismo św. — księga ksiąg". Przewodniczącym komitetu mianowany został ks. Salvatore Garofalo, sekretarz papieskiej komisji opracowującej nowe tłumaczenie Pisma świętego.

DOZWOLONA MSZA ŚW. PO ŁACINIE

Papież Paweł VI autoryzował księży do odprawiania Mszy św. w języku łacińskim — śpiewanej na prośbę licznych wiernych z USA, Holandii i Wietnamu Południowego, w kościołach w których są klerycy, można dalej kultywować śpiew gregoriański aż do czasu, gdy ukażą się nowe hymny czy psalmy.

KLASZTORY CENTRAMI REHABILITACJI

Wspólnoty zakonne w Niemczech Zachodnich wraz z ośrodkami zajmującymi się problematyką młodzieżową zaproponowały niedawno przeprowadzenie akcji rehabilitacyjnej dla dzieci i młodzieży dotkniętych skutkami nadużywania narkotyków, czy też szkodliwych lekarstw dla zdrowia matki i dziecka. Według tego projektu ośrodkami i centrami rehabilitacji powinny być domy zgromadzeń zakonnych. Działalność ta prowadzona będzie pod patronatem ks. biskupa H. Tennhumberga, który kieruje Komisją do Spraw Duszpasterstwa wśród młodzieży przy zachodnio-niemieckiej Konferencji Biskupów.

WSPÓŁPRACA O BYT DZIENNIKA "LA CROIX"

Sławne francuskie pismo codzienne katolickie "La Croix" (Krzyż) zawarło spółkę z lewicowym pismem codziennym "Le Combat" (Walka), by wyratować oba dzienniki przed likwidacją. Będą one wspólnie zabiegać o korzystany rozdział subsydiów rządowych, które są we Francji bardzo znaczne. Telewizja przemysłowa uszczupliła znacznie ilość ogłoszeń, które dostarczają pismom dużych dochodów. La Croix ma dzienny nakład 132.000 egzemplarzy.

AUSTRIACKI FIZYK KSIĘDZEM

Austriacki fizyk przyjął święcenia kapłańskie. Jest nim inż. Helmut Leonard, który po wstąpieniu do zgromadzenia misyjnego Księży Klarystów studiował fizykę jądrową w Wiedniu, potem zaś przez rok był asystentem na jednym z uniwersytetów amerykańskich. Ten świetnie zapowiadający się naukowiec postanowił jednak poświęcić się pracy kapłańskiej. Zwłaszcza chciałby przybliżać Chrystusa tym spośród wykształconych ludzi, którym się zdaje, że nowoczesna wiedza jest sprzeczna z wiarą.

KATOLICKA ZAKONNICA W CHINACH

Po raz pierwszy od lat 20 zakonnica otrzymała prawo wjazdu do Chin. Jest nią siostra ze zgromadzenia Sacré Coeur. Odbędzie ona dłuższą podróż po Chinach odwiedzając Kanton, Szanghaj i Pekin na zaproszenie organizacji International China Service. Siostra Albuguer jest radcą prawnym i dziekanem Wydziału Prawa jednego z uniwersytetów na Filipinach.

CÓRKA ROMMEL'A POKUTUJE

Córka marszałka Rommel'a, który dowodził "korpusem afrykańskim" w latach 1939-45, pokutuje za winy nazizmu, mieszkając w pustelni w górach Synaju. Odżywia się tylko chlebem i wodą, którą co dwa dni dostarczają jej zakonnicy z klasztoru św. Katarzyny. Jej pustelnia znajduje się o kilkaset metrów od miejsca, gdzie Mojżesz otrzymał X przykazań.

WIZERUNKI BŁ. M. KOLBE

Wizerunki Bł. M. Kolbe znajdują się już w dwóch kościołach austriackich. Jeden z nich wykonany techniką mozaiki z cegieł w kościele franciszkańskim w Grazu, drugi wykuty w piaskowcu — w kościele parafialnym w Neukirchen. Następny wizerunek stanie w kościele w Wiedniu.

W SPRAWIE BEATYFIKACJI EDYTY STEIN

Dzieła Edyty Stein w manuskryptach będą przesłane do Rzymu dla rozważenia sprawy jej ewentualnego procesu beatyfikacyjnego, jak oznajmił arcybiskup Koloni. Edyta Stein urodziła się we Wrocławiu w 1891 r. w rodzinie niemiecko-żydowskiej. Na katolicyzm przeszła w 1922 r., a w 1933 r. wstąpiła do zakonu sióstr Karmelitanek w Kolonii. Podczas prześladowania Żydów za Hitlera przeniesiono ją do klasztoru w Holandii w 1938 r., skąd naziści przewieźli ją do Oświęcimia, gdzie zginęła 9 sierpnia 1942 r. Pozostawiła wiele dzieł religijnych i filozoficznych.

DOBRA CERKWI PRAWOSŁAWNEJ W IZRAELU

Dobra cerkwi prawosławnej rosyjskiej w Ziemi Świętej zostały oddane przez państwo Izraelskie rządowi świeckiemu z chwilą gdy tenże uznał Państwo Izraela. Wartość tych dóbr sięga 50 milionów dolarów. Obecnie władze Cerkwi prawosławnej na emigracji zabiegają u rządu Izraela o zwrot tych dóbr.

KSIĘŻA JEZUICI W CHINACH

W Chinach przebywa jeszcze 121 Jezuitów, wśród nich jeden biskup, 80 księży i 40 braci. 48 jest w okolicy Shanghaju, z tego 24 w więzieniu; 54 koło Pekinu, — 6 w więzieniu, — 18 w innych częściach Chin — 4 w więzieniu.

TRUDNOŚCI CHRZEŚCIJAN NIEMIEC WSCHODNICH

Czynniki kościelne, Synod protestancki a tak samo podzice chrześcijanie w Niemczech Wschodnich stwierdzają, że prawo zapewniające równość wykształcenia, zagwarantowane przez Konstytucję, obecnie nie odnosi się jak tylko do wykształcenia podstawowego. Szkoły średnie przygotowujące do matury i uniwersytety są zarezerwowane tylko dla zwolenników marksizmu-leninizmu. W ten sposób chrześcijanie są pozbawieni możliwości zdobywania wyższego wykształcenia. Jeżeli jeszcze na wiosnę można było mówić o faktach usuwania ze szkół wyższych dzieci chrześcijan jako wypadkach odosobnionych, teraz to stało się normą.

O MELHOR EM PREÇO E SERVIÇOS
AUTO VIDROS S. CRISTÓVÃO
TEM DE TUDO PARA SEU CARRO
VIDROS-BORRACHAS-ACESSÓRIOS
MATRIZ: R. NILO CAIRO, 52
FILIAL: R. CONS. LAURINDO, 961
Fones: 22-7341 24-5371

WIEŚCI Z POLSKI

CZY PRZEMYSŁ WYKONAŁ ROCZNY PLAN?

(FEI) — Ogłoszony w dziennikach warszawskich komunikat o wykonaniu zeszłorocznych planów m. in. przez przemysł ("Trybuna Ludu" nr 32) nie ujawnia wiedobnych komunikatach w latach ubiegłych. Również "dość skromny syntetyczny komentarz w tekście komunikatu — jak zauważa "Życie Warszawy" (2.2) — nie ułatwia czytelnikowi zorientować się w jakich dziedzinach widać już w statystyce wyraźny postęp, a gdzie sytuacja wymaga zdecydowanej poprawy".

Nie tyle jednak chodzi o skromny komentarz, ile o tabelę ilustrującą wykonanie planu przez różne resorty przemysłu. W tabeli tej komunikat wymienia tylko 33 grupy wyprodukowanych wyrobów, a więc o przeszło 50 różnych grup mniej niż np. podawano w dwóch poprzednich 5-latkach. Komunikat nie informuje również w jakim procencie wykonały roczny plan różne działy przemysłu. Do 1970 roku we wspomnianej tabeli podawano w trzech kolumnach dane: 1) o wykonaniu planu w liczbach bezwzględnych; 2) procent wykonania planu rocznego przez 75-86 działów przemysłu; 3) wzrost produkcji w procentach w porównaniu z poprzednim rokiem.

Jeśli w ostatnim komunikacie ujawniono wyniki tylko z 33 działów i pominięto drugą kolumnę (proc. wykonania planu rocznego), świadczyć to może o tym, że w ponad 50 działach różnych resortów przemysłowych plan nie został zrealizowany, choć globalna produkcja przemysłu wzrosła o 8 procent dzięki znacznie wyższym wynikom uzyskanym przez inne działy przemysłu. W tydzień po ogłoszeniu komunikatu "Trybuna Ludu" (nr 39) odnotowując ten fakt ujawnia, że "w 1971 r. wiele przedsiębiorstw nie dobiło do mety", gdyż "aż 130 zakładów zakończyło miniony rok z zaległościami. Nie wyprodukowano towarów na łączną sumę około 3,3 miliarda złotych".

POMYŚLNE WYNIKI ROLNICTWA PO ZMIANIE POLITYKI GOMUŁKI

(FEI) — Zarówno komunikat Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) o wykonaniu planu gospodarczego w 1971 roku, jak i jego analiza w prasie warszawskiej zwracają uwagę na dość dobre wyniki osiągnięte przez rolnictwo polskie. Przyczyniła się do tego w dużym stopniu — jak zaznaczają analiści — zmiana przedgrudniowej polityki rolnej wobec indywidualnych gospodarstw chłopskich i zapewnienia nowego kierownictwa partii, że istniejący obecnie ustrój rolny w Polsce będzie utrzymany. Jak wiadomo na przeszło 19,5 miliona hektarów użytków rolnych w Polsce w posiadaniu chłopskich gospodarstw znajdowało się w 1971 r. ponad 16,3 miliona hektarów. Do państwowych Gospodarstw Rolnych należało ponad 2,8 miliona hektarów, a do spółdzielni produkcyjnych (kołchozów) — 246.100 hektarów.

Wspomniany komunikat GUS informuje, że "wartość końcowej produkcji rolniczej w 1971 r., to jest produkcji towarowej i przeznaczonej na spożycie naturalne wzrosła w cenach stałych o 6,4 procenta".

POLSKIE ROWERY CIESZĄ SIĘ UZNANIEM

Bydgoszcz — "Romet" jest to jedyny zakład w Polsce zajmujący się produkcją rowerów i motorowerów. Macierzysty zakład z Bydgoszczy posiada jeszcze dwa oddziały: w Poznaniu, gdzie wytwarza się łańcuchy i piasty oraz w Czechowicach — gdzie produkuje się rowerki dziecięce i szprychy. Na rowerach firmy "Romet" jeżdżą w Kanadzie, Ameryce Północnej, Skandynawii, Afryce, Niemczech Zachodnich, Grecji. Zakłady Rowerowe wyprodukują w tym roku 1950 tys. rowerów od popularnych turystycznych młodzieżowych, modnych i poszukiwanych składanych typów, do wyczynowych wyścigowych "Jaguarów".

40 CUKROWNI NA EKSPORT

Warszawa — Polscy specjaliści budują w Grecji czterdziestą z kolei cukrownię wyeksportowaną przez centralę "Polimex-Cekop". Jest to cukrownia o przerobie 3.000 ton buraków na dobę. Wartość kontraktu wynosi ponad 23 mln. dolarów. Spośród wyeksportowanych dotychczas cukrowni najwięcej, bo aż 18, pracuje w Związku Sowieckim. 7 cukrowni zbudowano w Iranie, 3 w Chinach, dalsze w Czechosłowacji, Hiszpanii, Grecji i innych krajach.

PUNKT ETNOGRAFICZNY W WIATRAKU

Kielce — Na Kieleczczyźnie zachowało się jeszcze sporo wiatraków, które przez wiele lat produkowały mąkę i otręby dla gospodarstw rolnych. Jednak niekonserwowane koźlaki i holendry — jak je nazywano — rozpadają się a budulec przeznaczony jest na opał. Aby uchronić wiatraki od całkowitej zagłady, postanowiono, że najstarsze młyny wietrzne zostaną zabezpieczone i będą konserwowane, a w jednym z nich — wiatraku holenderskim z XIX w. w Szwarszowicach (pow. Opatów), powstanie punkt etnograficzny.

FLOTA POLSKICH LINII OCEANICZNYCH przekroczy w 1975 r. — 1 mln 100 tys. ton

Gdańsk — Plan rozbudowy floty Polskich Linii Oceanicznych (PLO) przewiduje iż na dzień 31 grudnia 1972 r. flota PLO liczyć będzie 164 statki o łącznej nośności 934.370 DWT, które przewiozą 5 mln ton ładunków. W roku następnym (1973) flota ta liczyć będzie 169 statków o łącznym tonażu 971.000 DWT. W roku 1974 — 177 statków o tonażu 1.036.000 ton i wreszcie w roku 1975, a więc w ostatnim roku obecnej pięciolatki — 185 statków o nośności 1.110.000 DWT, które przewiozą ponad 6 mln ton ładunków.

POLSKIE LICENCJE DLA NIEMIEC ZACH

Warszawa — Polskie Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego "Polservice" zawarło ostatnio kontrakt licencyjny z zachodnio-niemiecką firmą Duesterloch GMBH. Firmie z Niemieckiej Republiki Federalnej, która jest znanym w świecie producentem maszyn górniczych, sprzedano polską licencję na produkcję automatycznych śrubokrętów bezpieczeństwa KBH-3.

Warto zwrócić uwagę na dobrą opinię, jaką zyskał sobie "Polservice" dzięki sprzedaży również w Niemczech Zachodnich licencji na ciągadła ciśnieniowe do produkcji drutu. Kontrachentem był znany producent stali szlachetnej Stahlwerk Röchling z Düsseldorfu.

Technologia polska okazała się wielce rewelacyjna. Dzięki wysokiemu ciśnieniu dochodzącemu do 18 tys. atmosfer, można się uzyskać znaczne zwiększenie wydajności i wyeliminować operacje pośrednie, które wymagały dodatkowych urządzeń.

NOWE POLSKIE LOKOMOTYWY

KATOWICE — W Chorzowskiej Wytwórni Konstrukcji Stalowych "Konstal" rozpoczęto produkcję seryjną nowoczesnej lokomotywy kopalnianych. Są to 14-tonowe o dużej mocy i szybkości lokomotywy spalinowodowe, reprezentujące pod względem rozwiązań konstrukcyjnych i walorów eksploatacyjnych wysoki poziom.

WROCŁAW — W tutejszym "Pafawagu" rozpoczęły się pierwsze próbne jazdy nowych lokomotyw elektrycznych typu 22. Są to lokomotywy przeznaczone do pociągów towarowych. W porównaniu z dotychczas produkowanymi nowe lokomotywy mają większą moc oraz mogą rozwijać prędkość do 125 km na godz. (dotychczasowe — 100 km na godz.).

LUDWIK GALLET

KAPITAN CZART
(PRZYGODY CYRANA DE BERGERAC)

Przełożył z francuskiego Wiktor Gomulicki

92)

— Poznałem już czułą stronę poczciwca — rzekł sam do siebie Cyrano. — A ponieważ zwykle jaki pan, taki sługa, więc prawdopodobnie szczurza kompania, która w tych murach przemieszkuje, nie będzie cieszyła się długo moim towarzystwem.

V

Sawinjusz przepędził w swej celi nader nieprzyjemną godzinę.

Zaczynał już niecierpliwić się i powątpiewać o swej dobrej gwieździe, gdy brzęk kluczy, połączony ze zgrzytem odsuwanych zasuw, wyprowadziły go z posępnej zadumy.

Światło lampy przeniknęło do ciemnicy i zjawił się ten, którego nazywano Pietrkiem, niosąc dymiący garnuszek, który postawił tuż przy więźniu.

— Chwała Bogu — rzekł do siebie poeta — nie okradają mnie tu zanadto.

— He, he! — odezwał się przybyły, którego twarz naiwną i bynajmniej nie okazującą pewności siebie rozszerzał uśmiech głupkowaty — masz pan rację, że się nie frasujesz. Przyniosłem śliczności kapuśniaczek. Palce lizać, jak pana szanuję. Gosgodyni sama gotowała go — na prawdziwym sadle, jak Bozię kocham.

Przy tych słowach zanurzył łyżkę, a z nią razem i palec w gorącej zupie, dając znak Cyranowi, aby poszedł za jego przykładem.

Szlachcicowi dokuczał głód szalony.

Zabrał się odważnie do tej grubej strawy, pochwycił łyżkę drewnianą, którą mu podsunął Pietrek i z kolei zanurzył ją w karnku.

— Tak to lubię! — wykrzyknął stróż — dobry kum z waszeci! Niesprawiedliwie ogadują jegomościa, jakem Pietrek! Kpij pan zdrów z tych gadanin! No, dalej! zawijaj jegomość! wystarczy dla nas obu!

Cyrana pobudziła do śmiechu naiwność chłopca, i jął naprawdę współzawodniczyć z nim w opróżnianiu garnka. A nie było to zadanie łatwe, Pietrek bowiem zanim zdążył jedną łyżkę przełknąć, już drugą niósł z pośpiechem do gęby.

Gdy już garnek został opróżniony, zabrano się do rozmowy.

Pietrek porozpinał bez ceremonii wszystkie guziki przy ubraniu, aby mu nic nie przeszkadzało w trawieniu.

Sawinjusz dostrzegł przy tej sposobności sznurek od szkaplerza, który Pietrek nosił na piersiach.

To odkrycie nasunęło mu pewną myśl, którą zaraził też wprowadził w wykonanie.

— Tyś biedny kochanku, nieprawda? — odezwał się do Pietrka — i nie zarabiasz pewnie dużo przy tym areszcie?

— Ano, zgadłeś jegomość — odrzekł chłopak drapiąc się w głowę. — Nie przelewa mi się tu wcale!

— Masz tu zatem pistola; przyda ci się.

Pietrek wyciągnął rękę, ale drżała mu tak silnie, że omal nie upuścił pieniądza.

Nie zdziwiło to drżenie wcale Cyrana. Jednak zapytał:

— Dlaczego drżysz, mój chłopcze?

— To z wielkiego szczęścia, mój jegomość! Jeszcze nigdy nie miałem tyle pieniędzy na własność.

— Jeśli tak, to mógłbym cię uczynić bardzo szczęśliwym.

— Ciekawym jak?

— Gdybyś spełnił to, czego od ciebie zażądam, dostałbyś dwadzieścia takich samych pistolów, które byłyby twoją własnością, jak ten oto kapelusz, co go masz na głowie.

— Co też jegomość wygaduje! Dwadzieścia pistolów? Alboż ja mógłbym tyle schować przy sobie?

— Przekonasz się, gdy zrobisz. o co cię poproszę.

— To niechże już jegomość powie raz, o co chodzi?

Cyrano przybrał minę tajemniczą.

— Dowiedz się zatem, przyjacielu, że nie ma jeszcze pół godziny, jak objawił mi się tu anioł i oznajmił, że sprawa moja przybierze obrót korzystny dla mnie, jeśli jutro rano wysłucham mszy świętej w kościele Maryi Panny w Castan, przed wielkim ołtarzem. Oświadczyłem aniołowi, że uczynić tego nie mogę, gdyż jestem zamknięty i pilnie strzeżony, ale anioł odpowiedział, że przyjdzie do mnie człowiek, przysłany przez dozorcę dla towarzyswa i że temu człowiekowi wystarczy objawić tylko wolę anielską, aby bez żadnego oporu zaprowadził mnie do kościoła. Sądzę, mój chłopcze, że tym człowiekiem jesteś właśnie ty.

— To jeszcze niewiadomo, mój jegomość! — odpowiedział Pietrek.

— Poczekaj, anioł ten oznajmił mi prócz tego, że z kościoła człowiek ten przyprowadzi mnie na powrót do więzienia, i że musi być mi posłusznym, bo inaczej w tym roku umrze.

C. d. n.

POLONIA ZAGRANICZNA

W I E L K A B R Y T A N I A :

DOŻYNKI 1971

Emigracja ma pełną strukturę. Są ci, którzy żywią i bronią — rolnicy polscy w Anglii, łącznie z rodzinami, to kilka tysięcy ludzi. Dalej pracujący w przemyśle, szkolnictwie, urzędnicy, artyści, zespół działaczy społecznych i politycznych. Najsilniejszą warstwą są rolnicy. Pracują na własnych gospodarstwach, są finansowo niezależni, bezrobocie im nie grozi. Są zawsze potrzebni swoim i obcym.

O sile polskich rolników dowiaduje się reszta społeczności na dorocznych dożynkach. Oto oni, ogorzali od słońca, zjawiają się w Londynie, by w jednej z największych sal stolicy Anglii obchodzić dożynki. W 99 procentach są to byli żołnierze, a więc element fizycznie dorodny, przedsiębiorczy, bojowy.

Dożynki mają za sobą tradycję wieków, są świętem radości po udanych żniwach. W Anglii tych obchodów było ponad 20. Szukano co roku większych sal na nie, gdyż całe społeczeństwo chce dzielić z nimi radość i uznanie dla dostojeństwa pracy na roli. Od kilku lat prezesem Rolników Polskich jest gen. Korewo, a sekretarzem generalnym mjr. Parol. Obaj zasłużeni żołnierze II Korpusu, którzy swe umiejętności oddali na służbę tak rolników, jak i całego naszego społeczeństwa. Rolnicy bowiem nie skąpią na liczne cele narodowe. Impreza nie jest obliczona na dochód, który rozdawany jest polskim organizacjom. Wszyscy płacili za bilety łącznie z organizatorami.

W ub. roku uzyskano salę na 1.200 osób w hotelu Hilton (tuż przy Hyde Parku).

S T A N Y Z J E D N O C Z O N E :

ZACHĘCAJĄCA OKAZJA

OO. Paulini z Częstochowy Amerykańskiej informują rodaków, że dawny projekt stworzenia osiedla w przepięknym położeniu obok Narodowego Sanktuarium Matki Boskiej Częstochowskiej wchodzi w tok realizacji. Dawno opracowane wszystkie plany wielkiego osiedla, zwanego Marian Valley, czyli Dolina Maryi, zostały zatwierdzone przez odpowiednie czynniki rządowe. Po tych wstępnych trudnościach w chwili obecnej Ojcowie Paulini rejestrują zgłaszających się naszych Rodaków z różnych Stanów Ameryki.

Kto był na miejscu w Częstochowie Amerykańskiej raz jeden, ten garnie się z największym zapałem do osiedlenia się w Pennsylwanii, znanej z bogatych pól uprawnych, lesistych gór, wielkich hut stali i żelaza, wielkiej ilości jezior, kopalń węgla, a nade wszystko bogatej w wspaniały klimat zdrowotny, który w niczym nie różni się od klimatu Polskiego Podkarpacia, polskich gór ciągnących się od dalekiej Szklarskiej Poręby poprzez Bielsko, Zakopane, Krynicę, Iwonicz aż do Stryja.

Plany osiedla na przestrzeni 45 akrów weszły już w stadium realizacji. Powstanie tu około 800 mieszkań w najbliższych dwóch latach. Mieszkania te będą o różnej pojemności i różnych typów. Każdy zainteresowany będzie mógł wybrać sobie spośród 4 różnych mieszkań o różnej wielkości z pełnym komfortem według własnego upodobania.

W I E L K A B R Y T A N I A :

ZGON GENERAŁOWEJ SIKORSKIEJ

Z wielkim opóźnieniem nadeszła wiadomość o zgonie, dnia 1 lutego 1972 roku, śp. Heleny Sikorskiej, wdowy po Premierze Rządu R.P. na wygnaniu, i Naczelnym Wodzu Polskich Sił Zbrojnych podczas drugiej wojny światowej.

F R A N C J A :

POŻEGNANIE KS. REKTORA MISJI POLSKIEJ

W dniu 6 lutego br. odbyły się w Polskim Kościele w Paryżu z udziałem Ks. Biskupa Władysława Rubina uroczystości związane z 25-leciem pracy na stanowisku Rektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji: Ks. Inf. Kazimierza Kwaśnego, który złożył dobrowolną rezygnację z pełnionej dotychczas funkcji i w tym dniu przeszedł na zasłużony wypoczynek. Uroczystości te były pięknym akordem kończącym 42-lecie czynnej pracy kapłańskiej na Emigracji ks. Rektora Kwaśnego. Od wszystkich parafian paryskich złożono księdzu Rektorowi jako upominek telewizor kolorowy.

Uroczystości te połączone zostały z objęciem rektoratu przez księdza Prałata Zbigniewa Bernackiego, dotychczasowego wicerektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji.

A U S T R A L I A :

KURS JĘZYKA POLSKIEGO NA UNIWERSYTECIE W BRISBANE

Rozpoczął się już Kurs Języka Polskiego w Instytucie Języków Nowoczesnych przy Uniwersytecie w St. Lucia.

Kurs obejmuje dwa poziomy nauczania: początkujący i zaawansowany. Pierwszy nie wymaga znajomości języka polskiego, gdyż uczestnikami są Australijczycy, drugi poziom z wiadomych powodów wymaga podstawowej znajomości języka polskiego.

Druga grupa to małżeństwa mieszane z których jedna strona pragnie chociaż częściowo opanować język polski. Jeszcze jedna grupa to studenci uniwersytetu pochodzenia polskiego, którzy czują potrzebę pogłębiania znajomości języka ojców swoich lub też nauki tego języka od podstaw. Dla nich sprawa jest o tyle ułatwiona, że cały prawie dzień spędzają na terenie uniwersytetu. Wykłady języka polskiego nie będą kolidowały prawdopodobnie z ich wykładami, gdyż lekcje języka polskiego w obydwu wypadkach zaczynają się po 6 wieczorem.

DZIAŁ POETYCKI

DZISIAJ

Dzisiaj już nie wzdycham — do chwil w czar... minionych —
Gdy czasem przypłyną — sądzę — były snem —
Bo one nie wrócą — jak noc mija z dniem —
Jak w bajkach Grimowskich cudnie... utrwalonych.

Dzisiaj już nie gonię — co blaskiem majaczy —
Lata strasznych przeżyć... dały dobrą szkołę —
I w cichym zakątku... muzyki ton — wolę —
Ale wiem to dobrze — drogę tą Bóg znaczy.

Jak błogo wzrok przymknąć w słonecznej spiekocie —
Którą śle nam z nieba Ten Wszechmocny Bóg!
Otoczył wolnością! nasz próg tułaczy —
Za którą na globie — tęskni całe krocie.

Dzisiaj gdy mrok płynie — pióro w rękę biorę —
Utrwalam na papier — co mi Chrystus śle —
A żyjąc wśród obcych — cenią w koło mnie —
Bo wiedzą — że tworząc — koję ludzką dolę.

Szwecja F. Oświt - Grzegorzewska

Paczki PEKAO DO POLSKI
Najtaniej, najszybciej i najsprawniej otrzyma Rodzina i Przyjaciele w Polsce
POMOC
przez PACZKI PEKAO tak zw. "DO WYBORU" oraz PACZKI SPECYFIKOWANE wg. katalogu.
PEKAO posiada Paczki: żywnościowe, ze świeżymi owocami, słodyczami, upominkami dla Pań, Panów i Dzieci, maszyny do szycia, maszyny dziewiarskie, lodówki, sprzęt motorowy tj. samochody, motocykle, opony, materiały budowlane, włókiennicze, inwentarz żywy, tj. krowy, świnie. Węgiel, koks, meble i wiele innych rzeczy...
Tylko Paczki PEKAO wolne od cła
WIELKI ASORTYMENT LEKARSTW AMERYKAŃSKICH
GOTOWE DO ODBIORU APARTAMENTY
URZĄDZENIA SANITARNE,
MASZYNY ROLNICZE
NOWA WIELKA ZNIŻKA SAMOCHODÓW
Prod. POLSKIEJ
1) art. 20038 "FIAT 125 P" — 1300 cm $ 1.330
2) " 20048 "FIAT 125 P" — 1500 cm $ 1.480
3) " 20008 "WARSZAWA 223" $ 1.250
4) " 20028 "WARSZAWA 224" $ 1.250
5) " 20148 "WARSZAWA-COMBI" 223 $ 1.350
6) " 20024 "SKODA S100" $ 1.370
7) " 20124 "Wartburg de Luxe" $ 1.400
Po informacje i Katalogi należy zgłaszać się do:
PRZEDSTAWICIELKI Upoważnionej przez PEKAO New York,
p. Haliny BERGMAN.
Caixa Postal N.º 5127 — Tel.: 220-39-65
01000 SÃO PAULO

- Atomizador "Tobatta"
- Adubos Completos
- Adubo Líquido "ENVY"
- Sulfato de Amônio
- Nitroácicio "Petrobrás"
- Termofosfato "Yoorin"
- Farinha de Ossos
- Inseticidas
Adubos Boutin Ltda.
Av. 7 de Setembro, 2.067 — Fone: 24-1296 — cx. p. 1130
CURITIBA — PARANÁ

KĄCIK RODZINNY:

FOBIA NAD FOBIAMI

Przeżywamy okres przedziwnej słabości na emigracji. Sami może jej tak łatwo nie spostrzegamy, ale ktoś, kto nam się dokładniej przyjrzy, ktoś, kto widzi nas inaczej, niż my sami siebie, od razu nazwie tę słabość. Jest to fobia *), jedna z naszych typowych narodowych fobii; raz będbie ona skierowana przeciw cudzoziemcom, raz przeciwko urojonym wrogom, a raz, jak w tym wypadku — zaszkodzi tylko nam samym.

Gość z Polski, w przejeździe przez Londyn, zaatakował mnie w krótkiej rozmowie, że — straciliśmy na łamach naszej (coraz bardziej zwężającej się) prasy emigracyjnej największy skarb, który tam w Polsce przepadł dawno, stał się marzeniem każdego człowieka pióra, każdego uczciwego wydawcy, każdego porządnego redaktora. Straciliśmy ostrość piór, zaprzepaściliśmy leżące przed nami skarby wolności słowa. Schowaliśmy się do norek wygodnych i spokojnych przed rozgrywkami piór, przed polemiką na wielką skalę, przed tradycją polskiego prasowego "liberum veto" i przed śmiałą, zadzierżystą dyskusją.

Turysta z Polski, gdzie ukradziono im przed laty tradycje polskiego arsenału polemicznego, gdzie ludzie ważyć muszą każde słowo i ponosić za nie odpowiedzialność, atakował mnie, a ja rozkładałem ręce bezradnie, nadaremnie mu tłumacząc z emigracyjnego na "polskie" i z powrotem, że:

Nie można! Dlaczego? Bo panuje wśród nas, mimo braku cenzury, mimo pełnej wolności słowa: fobia nad fobiami; nie można! Dlaczego? Bo pierwszy będzie miał od razu przykrości redaktor! Od kogo? Od przerażonych przełożonych! Strach zaczyna się na szczeblach niższych, ale rośnie w górę szybko... Przełożony redaktora będzie się bał, że zadrażni komitet opiekujący się pismem, w którym to komitecie zadrażni — kto wie — może: samego prezesa? wice-prezesa? szefa od finansów? (nie daj Boże!) i kto wie, kto wie, może poczuje się polemiką i dyskusją dotknięta — o rety! — "tematycznie" urażona, małżonka jednego z decydujących przełożonych?

I tak rośnie ten łańcuch fobii, jak kiedyś rósł modny ongiś "łańcuch szczęścia"? Pamiętacie?

Szerokie kręgi zatacza fobia. Strach ogarnia coraz to nowy szczebel, a zwęża się rozmach, ostrość piór, "fajer" — jak mówili we Lwowie — polemiki, odwaga dyskusji, swoboda oceny i poddawania w wątpliwość rzeczy uznanych za "nietykalne". Przez kogo? Dlaczego? Na jaki pożytek? Nikt nam na to nie odpowie.

Nikt nie wie? Może. Nikt nie chce? Może!

A niech się trafi między nami jakieś nowe odważne pióro, niech rąbnie prawdę, niech z rozmachem słowiańskim i polską fantazją przejedzie się po czymś lub po kimś, kto na to zasłużył. Patrzcie co się będzie działo: od razu posypią się usłużne listy do redakcji; od razu ktoś mu coś gdzieś wynajdzie z "życiorysu" albo zachęcony przez "zainteresowanych" zacznie niszczyć biednego polemistę (który wychylił łeb z norki wygody i spokoju) — mały człowiek, zdolny do każdej "usługi"...

Jak długo można wytrzymać w słodkim przekonaniu o naszej doskonałości, nietykalności i mądrości, racząc siebie nawzajem lemoniadą komplementów i ukłonów, po których zęby zgrzytają, gdy w głębi duszy pisarskiej budzi się tęsknota za burzą, walką, dyskusją, wymianą złośliwości i kpin, za pełnym życiem wolnego słowa, którego tam zakazano? Ale nam, tu "strzelać nie zakazano"!

Strzelajmy! Komu polskie słowo miłe! Strzelajmy !

*) **Fobia** — według Encyklopedii PWN — "natrętny, uporczywy lęk przed określonymi sytuacjami, zjawiskami i przedmiotami".

Wiktor Budzyński

Wrażenia włoskich turystów z wycieczki do Chin

Do Mediolanu wróciła z Chin pierwsza grupowa wycieczka z Zachodniej Europy. Uczestnicy, przeważnie Włosi, mówią chętnie o swoich wrażeniach. Spędzili oni w Chinach 25 dni. Poniżej podajemy najciekawsze wypowiedzi turystów, umieszczone w amerykańskim tygodniku "Business Week".

Hotele są duże, puste i skromnie urządzone. Łazienki, poza nielicznymi wyjątkami "przedpotopowe", ściany czyste, ale dawno nie malowane, oświetlenie słabe. Ubóstwo urządzeń wynagradza sprawna i grzeczna obsługa. Sypialnie są czyste a łóżka wygodne. Jeżeli ktoś zostawi jakąś część bielizny lub ubrania na podłodze, otrzyma ją wkrótce z powrotem wypraną lub oczyszczoną.

Komunikacja lotnicza pozostawia wiele do życzenia. Z Kantonu do Hongchow przewieziono wycieczkę starym, dwumotorowym samolotem rosyjskiej produkcji, który leciał niskko, co miało pewną wartość, ponieważ można było oglądać krajobrazy i osiedla. Głównym zajęciem stewardesy było polowanie na muchy. Natomiast z Pekinu do Kantonu przewieziono wycieczkę nowoczesnym samolotem "Viscount".

Pociągi są wygodne i punktualne. Turyści powinni być przygotowani na spędzenie sporo czasu w pociągach, których szybkość nie przekracza ponad 60 km na godzinę.

Włoscy turyści chwalą żywność. Mówią, że nie zawsze wiedzieli co jedzą, ale wszystko było smaczne. W hotelu Hsin Chiao w Pekinie można otrzymać "zachodnie" posiłki. Herbatę podają ciągle, można również otrzymać białe lub czerwone wina chińskie, których butelka kosztuje od 30 do 40 centów. Włosi nie są jednak zachwyceni chińskim winem. Kawę podają tylko na śniadanie.

"Sklepy przyjaźni" dla zagranicznych turystów znajdują się we wszystkich większych miastach. Do tańszych artykułów, jakie można w nich nabyć, należą przede wszystkim wyroby z jedwabiu, drobiazgi z kości słoniowej i czerwone buduki. Naprawdę wartościowe dzieła starożytnej sztuki chińskiej można nabyć w nielicznych i trudnych do znalezienia antykwariatach, ale ceny są bardzo wysokie.

Jeden z Włochów miał wielką ochotę na wazę wysokości około metra z okresu dynastii Ming, ale zrezygnował z jej nabycia, gdy dowiedział się, że kosztuje trzy razy więcej niż bilet lotniczy z Mediolanu do Pekinu i z powrotem. Każdy autentyczny przedmiot jest zaopatrzony w pieczęć odpowiedniego urzędu potwierdzającą jej autentyczność i cenę.

Program wycieczki był dosyć męczący. W każdym mieście, kołchozie, fabryce lub szkole czeka turystów powitanie przez władze "serdeczne ale nudne", trwające zwykle pół godziny. Chińscy organizatorzy wycieczki przemaczyli zbyt dużo czasu na zwiedzanie fabryk i wiejskich komun. W Pekinie, Nankinie i Hangchow program objął również zwiedzanie zabytkowych pagód, pałaców, ogrodów i jezior.

Pozwolono turystom fotografować prawie wszystko co chcieli. Należy jednak zabierać zapas filmów, bo w Chinach trudno je nabyć.

Chińscy przewodnicy byli zawsze uprzejmi i troskliwie opiekowali się turystami. Do starć słownych dochodziło tylko wtedy, gdy rozmowa zeszła na tematy polityczne lub seksualne. Jeden z Włochów, który odważył się powiedzieć, że Czerwone Chiny są państwem imperialistycznym musiał wysłuchać półgodzinnego i nie zbyt przyjemnego wykładu na temat kłamstw "kapitalistycznej" propagandy.

Drugi Włoch spotkał się z ostrą naganą, gdy uprzejmą i uśmiechniętą przewodniczkę pocałował w policzek. Jest to przyjęte we Włoszech, ale nie w Chinach.

(J. Kr., "Polonia")

O WOLNOŚCI

Szerszą publiczność nie tyle interesuje teoretyczne rozważanie wolności, co jej zewnętrzne, społeczne i polityczne zastosowanie. Wolność stała się dla jednych dogmatem, dla innych niebezpieczeństwem. Używanie wolności ma i swoje przeszkody i swe granice, dlatego też zwykle utożsamia się wolność z walką o wyzwolenie, o usunięcie przeszkód, które stają na drodze jej szerokiego i spontanicznego stosowania.

Z jednej strony łatwo sobie wyobrazić idealizm często szlachetny i odważny, który wspiera wysiłki, aby uwolnić człowieka od wszystkiego, co ogranicza czy zawęża jego osobowość i przeszkadza jego aktywności. Mówi się o wyzwoleniu człowieka z niewoli, z tyranii, braku praw cywilnych, głodu, braku wykształcenia, czy ryzyka jego warunków życia. Ta sprawa w dużym stopniu angażuje mądrych i odważnych, choć nieraz i nieopanowanych ludzi, albo demagogów.

Z drugiej strony widać, jak używanie wolności łatwo ją degeneruje, przeradza w bezwład; najpierw jest indywidualizm, potem egoizm, społeczne zamieszanie ,rozkład współnoty itd. Jeżeli pod pretekstem wolności każdy chciałby robić, co mu się podoba, wtedy łatwo będziemy świadkami upadku społeczeństwa zorganizowanego w państwo; łatwo wtedy przemoc i oparte na instynktach zapalczywe siły zdobędą przewagę nad porządkiem publicznym...

Wolność jest nadzwyczaj cennym i delikatnym atrybutem. Aby pozostała w nas tym Bożym odbiciem, jakim jest w swej istocie, starajmy się ją ochraniać przede wszystkim w nas samych. Prawdą jest, że przewodnikiem wolności ma być sumienie, ale sumienie musi być kierowane znajomością spraw Bożych i ludzkich. Prawda wyswobadza.

Prawdą jest, że wolność musi mieć możność działania bez przeszkód, ale musi być skierowana do dobrego; to się nazywa poczuciem odpowiedzialności, nazywa się obowiązkiem. Prawdą jest, że wolność jest prawem osobistym każdego, ale musi szanować prawa innych.

Wolność nie może być oddzielona od miłości, która nie tylko nas uczy szanować prawo (cfr. Rz. 13, 1-7) i być posłusznym w hierarchicznym zbiorowym współżyciu (cfr. Kol. 3,20), ale również zabrania robić użytku z rzeczy dozwolonych, o ile one szkodzą bliźnim (cfr. Rz. 14, 15; 1 Kor. 10,23). Ona pozbawia nas samolubstwa i przemienia naszą osobistą autonomię w ofiarę Bogu i w dobrowolne wielkoduszne oddanie się służbie bliźnim.

(Z audiencji ogólnej Papieża w dniu 18 sierpnia 1971 roku).

INDICADOR PROFISSIONAL

Lekarze:

DR. LUDOVICO RYDYGIER
MÉDICO
Estágio Hospitalar de 4 anos nos Estados Unidos. — Cursos de Especialização na New York Polyclinic Medical and Hospital —
Consultório: Rua Barão do Rio Branco, 63 — Fone: 23-8494 — 14.º andar — Conjunto, 1411 — Edifício Barão do Rio Branco.
Residência: Rua do Herval, 182 — Fone: 22-5473
CURITIBA — PARANÁ

DR. AUGUSTO KISZKA
Clínica Médico Cirúrgica
Médico do Hospital B. Jesus
Médico da Pref. Municipal.
ATENDE:
Hospital: das 8 às 12 horas.
Consultório: R. D. Pedro II, 829 — das 15 às 18 horas.
PONTA GROSSA - PARANÁ

DR GABRIEL NOWICKI
Dyplom Uniwersytetu Paryskiego. — Były Profesor Uniwersytetu Parańskiego.
Po powrocie z Europy przyjmuje w *Farmácia Stelfeld*, Praça Tiradentes, 53 od godziny 9-tej do 13-tej.
Choroby ogólne. — Specjalność schorzenia nerek i dróg moczowych.
Rezyd.: Ébano Pereira, 322

Dentyści:

DR WINCENTY FLENIK
Godziny przyjęć: od 8 do 11 i od 2 do 6. *Rua Voluntários da Pátria, 620 — CURITIBA.*

DR. NEWTON MAIEWSKI
CIRURGIÃO DENTISTA
Extrações e dentaduras
em 6 horas
Marechal Deodoro, 211 — 17.º andar - Fone: 23-4650
Res.: 23-0200
CURITIBA
Edifício BRADESCO

DR STANISŁAW PUCHALA
CIRURGIÃO DENTISTA
CONSULTÓRIO
Av. Ipiranga, 877 — 1.º andar — Sala 116 — Fone: 35-0839
SÃO PAULO

DR. SILVESTRE GORSKI
CIRURGIÃO DENTISTA
Atende no seguinte horário: segundas, quartas e sextas feiras, das 8,00 às 11,00 e das 15,00 às 19,00 horas.
Às quintas feiras: das 14,00 às 17,00 horas.
Al. Júlia da Costa, 1190 — Fone: 23-4954 — CURITIBA.

Szpitale:

Prevenção do Câncer Ginecológico
Exames com hora marcada
Fone: 22-2222
CASA DE SAÚDE
DR MOYSÉS PACIORNIK
Rua Lourenço Pinto, 83
CURITIBA — PARANÁ

Adwokaci:

DR LUCJAN KASPSZAK
Pça. Osório, 45 - 1.º and. 105
Telefon: 23-8944 - Curitiba
Załatwia inwentarze, ściąga wszelkie płatności, przeprowadza usuwanie lokatorów, broni sądownie w jakichkolwiek sprawach kryminalnych.
Mówi się po polsku.

DR LEOPOLDO ANTONIO SOKOLOWSKI
Sprawy cywilne, kryminalne, inwentarze itd.
Prç. Pres. Getúlio Vargas, 68
Te.: 173 - S. José dos Pinhais
PARANÁ

PAULO FILIPAK
ADVOGADO
Causas cíveis e comerciais, Inventários da Capital e do Interior. Horário: 9,30 às 11,00 e das 16,00 às 18,00 hs.

DR EDWARD ŻELAK
Załatwia sprawy cywilne, handlowe, kryminalne, robotnicze i naturalizację. Przeprowadza inwentarze.
Rua Emiliano Perneta, n.º 10 — 4 piętro — Conj. 401 (Esq. Pr. Zacarias), Edif. Quinco
Fone: 24-4005 — CURITIBA

ANDRÉ GARDOLINSKI
ADVOGADO
Sprawy cywilne, inwentarze, itd.
Rua dos Andradas, 1270 — conj. 104 — Fones: 25-0861 22-1429
PORTO ALEGRE — RS.

FELIKS GOLAS
CONTADOR
Registro de firmas na Junta Comercial, contratos, distratos; declarações do impôsto de renda. Serviços de contabilidade em geral.

Rua Cândido Lopes, 205 — 2.º andar — CURITIBA — PR.

"ANAIS" STULECIA

Podaje się do wiadomości zainteresowanych, że wyszedł z druku szósty numer "ANAIS DA COMUNIDADE BRASILEIRO-POLONESA", wydany przez Superintendencję Stulecia Osadnictwa Polskiego w Paranie, w języku portugalskim, zawierający materiały historyczne, tyczące się naszego osadnictwa w Paranie.

UWAGA: Już się ukazał szósty tom. Cena Cr$ 20,00.

"ANAIS" znajdują się do nabycia pod następującymi adresami:

Redação do Jornal "LUD", Al. Cabral, 846.
Sociedade União Juventus, Rua Carlos de Carvalho, 575 — Curitiba.

Uśmiechnij się...

TEŻ PYTANIE

— Jak się wydaje, jest pani mężatką. Czy można wiedzieć, co robi pani mąż?

— Jak to co robi? To robi, co mu każę!

DOBRZE IM

Nauczycielka w ZSRR tłumaczy uczniom:

— Gdy u nas jest dzień, to w Ameryce jest noc.

Jeden z uczniów wstaje i mówi:

— Dobrze tak, tym kapitalistom!

JAK MOGŁ?

Mały chłopiec wraca z imienin kolegi. Ojciec go pyta:

— No, jak się tam bawiłeś?

— Jakże mogłem się dobrze bawić, skoro dałem mamie słowo honoru, że będę grzeczny.

Kuchnia Polska

MIELONE KOTLETY

Pół kg mielonego mięsa (wieprzowe z wołowym), namoczony chleb (100 g), 1 jajko, 1 cebula lub 2 łyżki usiekanej zieleniny, łyżka tłuszczu, sól, pieprz; tarta bułka do obtaczania tłuszcz do smażenia.

Do mięsa dodać odciśnięty chleb, jajko, sól, pieprz i przesmażoną w tłuszczu (nie przypaloną) cebulę, lub zieloną pietruszkę, masę wyrobić dobrze drewnianą łyżką. Uformować kotlety ,obtoczyć w tartej bułce, kłaść na mocno rozgrzany na patelni tłuszcz i smażyć po minut z każdej strony na niezbyt silnym ogniu. Można podawać zaraz, lub skropić kotlety — przełożone do rondla z kawałkiem masła — zimną wodą, przykryć i postawić na niezbyt silnym ogniu na siatce azbestowej na 10 minut.

Manutenção de produtividades do Solo

O solo no sentido agrícola é uma camada bastante fina que cobre a superfície da terra e que serve para fornecer às raízes das plantas nela desenvolvidos os elementos nutritivos e água, elementos indispensáveis ao desenvolvimento e produção da cobertura vegetal.

Esta definição é uma destas que relaciona muito bem a importância de manutenção da fertilidade com a possibilidade de manutenção da vida humana e animal em geral. Sem os produtos da terra não seria possível manter todas as espécies da fauna terrestre sem os produtos do solo a terra viraria deserto. O que queremos deixar bem claro, é, que a nossa vida é relacionada estreitamente com a fertilidade do solo; que não é mais possível abandonar as terras atuais em procura dos mais férteis; que com a produtividade vegetal cada ano mais intensa, precisamos introduzir técnicas melhores e mais aprimoradas para não somente tirar as colheitas para o nosso sustento, mas também fornecer algo para estes que estão nas cidades sem possibilidade de produzir os alimentos necessários, pois da produtividade da nossa terra depende a vida da humanidade.

A nossa obrigação atualmente é de cuidar bem da terra, ir aumentando a produtividade por área adotando melhores técnicas, melhores variedades, defendendo mais as nossas culturas, aumentar gradativamente os nossos rendimentos.

Devemos lembrar que o solo fornece para nos praticamente tudo o que precisamos.

Como o problema de manutenção do solo torna-se, cada dia que passa, um problema mais complexo e difícil devido a exploração exaustiva dele ,foi criada uma ciência com a definição de "AGRONOMIA" que se ocupa com todos os problemas ligados com a prática de plantar convenientemente as plantas adequadas nos lugares próprios, de uma maneira conveniente e proveitosa, apresentando lucros positivos no fim da safra e sem esgotar o solo, ou melhor, sem esgotar os elementos existentes e necessários para produção atual e futura.

A ciência agronômica está apta a garantir não somente o não esgotamento do solo, mas o melhoramento progressivo de qualidades flsicas, químicas e biológicas. A agronomia garante-nos não somente isso, mas garante também o desenvolvimento de uma série de fatores que influem decididamente no nosso bem estar, na nossa saúde, no nosso resultado financeiro das diversas lavouras.

A agronomia nas suas mais diversificadas atividades cuida dos seguintes setores básicos:

1.º — Fisiologia vegetal e química agrícola em relação às necessidades de determinada planta crescer e produzir economicamente.

2.º — Climatologia em relação as variedades que poderão produzir em determinada altitude, temperatura e quantidade de chuvas.

3.º — Conservação do solo em relação à profundidade de aração, emplementos a serem usados nas operações de preparo do solo para receber a cultura com maior proveito e no mesmo tempo para prevenir a erosão, o maior destruidor da fertilidade do solo.

4.º — Entomologia em relação aos insetos que tanto podem ser benéficos como podem prejudicar ou destruir as nossas culturas em pouco tempo. Os conhecimentos são essenciais para combater as pragas que porventura atacam os campos.

5.º — Fitopatologia em relação às doenças que atacam as lavouras.

O agrônomo nos dois últimos casos desenvolve as práticas de um médico das plantas, que identifica a doença e diagnostica os remédios necessários. Sem isso, em muitos casos, o nosso esforço e trabalho seria inútil, tendo como resultado a perda parcial ou total das colheitas.

Como vemos a Ciência Agrícola abrange todos os setores essenciais ao nosso bem estar e segurança em plantios. Os Agrônomos estudam e trabalham para ajudar o lavrador a plantar as plantas e variedades rendosas, como se esforçam para garantir as boas colheitas.

Eles que ajudam o lavrador em todos os setores, eles que orientam até os mais experimentados como manter e aumentar a produtividade.

Nas últimas semanas, criou-se em Curitiba uma organização com a denominação de ESCRITÓRIO TÉCNICO AGRÍCOLA.

Orientado e dirigido por um veterano do campo, experimentado em todos os setores, o escritório fornece a assistência técnica direta aos lavradores.

Possui o laboratório próprio de análises do solo, corpo de técnicos especializados em diversos setores, depósito próprio de adubos, inseticidas e tudo o que o lavrador possa precisar. Representando a conceituada firma BENZENEX, uma das grandes firmas no Brasil neste setor, garante assim os melhores produtos pelos melhores preços, assim como a maior honestidade e pontualidade, incluindo assistência técnica permanente.

Basta telefonar para fone 24-0629, Curitiba ou escrever à redação deste Jornal, apresentando o problema, para receber seguidamente o conselho por escrito ou, em caso mais grave e complicado, a visita do Agrônomo para verificação "in loco".

Em próprio benefício leiam o "Lud" e verão que no cantinho especializado agrícola todos acharão umas notícias novas e do seu profundo interesse.

Eng. Jorge Swierczynski

RÁDIO CAMBIJÚ

ZYE — 348 — 1520 KHZ — A VOZ CATÓLICA DO PARANÁ

Boa música, Clube dos Sócios, Têrço em Família, Hora da Música Polonesa (aos domingos das 15 às 16 horas), Homenagens, Anúncios. — Avisos e Recados para Amigos.

ARAUCÁRIA — FONE: 109 — PARANÁ

POSZUKIWANIE

Danuta Baran, córka Mieczysława, urodz. 23-9-1946 roku w Ingolstadt (Niemcy Zachodnie), a obecnie zamieszkała w Australii, poszukuje swojego chrzestnego Zygmunta Formickiego, zamieszkałego prawdopodobnie w Brazylii.

LIVROS EM REVISTA

ALGUÉM ATRÁS DA PORTA
Jacques Robert, tradução de M. T. Degiac, Vol. de 176 páginas, Livro de Bolso, Edições Melhoramentos, São Paulo, 1972.

Jacques Robert, em "ALGUÉM ATRÁS DA PORTA", longe de seguir a trilha dos romances tradicionais, envereda por caminhos novos. Seu personagem principal é por demais civilizado para fazer uso de métodos banais, como recorrer a uma faca ou a um revolver a fim de consumar sua intenção criminosa de eliminar a esposa infiel. A vingança será excepcional, como excepcional é seu cérebro e sua capacidade de tramar. "Só há uma vingança, só uma maneira de punir o adultério! A receita antiga e primitiva que os povos puros conservam. — Qual? pergunta Puce em tom falsamente desinteressado. — A morte, responde, quase em voz baixa".

Trata-se, pois, de um romance policial de alto nível, em que o autor, com sua peculiar capacidade de escrever, consegue manter o leitor num continuado e emocionante suspense, do começo ao fim. O livro, um dos bons lançamentos apareceidos ultimamente no gênero, prende a atenção do leitor, pela agilidade do estilo, pela imaginação com que soube criar as inesperadas situações do romance.

A presente obra serviu de argumento para o filme do mesmo nome, no qual estrelam: Charles Bronson e Anthony Perkins, com Jill Ireland, os principais intérpretes. A sua adaptação à tela se deve a Marc Behm, Nicolas Gessner e ao próprio Jacques Robert, que também cuidou dos diálogos.

Nasceu o autor em 1921, em Lyon, França. Foi Diretor literário das "Edições Bordas" e, na qualidade de Repórter de semanários, como "Samedi-Soir" e "France-Illustration", percorreu toda a Europa. Seus artigos sobre a vida noturna parisiense constituem grande sucesso. Escreveu diversos romances, todos marcados pelo interesse do público leitor da França. Em 1955 conquistou o "Prix des Neuf", com "Le Désordre et la Nuit". Após essa data e esse triunfo, passa a dedicar-se ao cinema, revelando-se excelente roteirista e dialogador, sem contudo deixar de publicar regularmente romances e crônicas.

"ALGUÉM ATRÁS DA PORTA", romance policial, está sendo lançado pelas Edições Melhoramentos como Livro de Bolso, com capa a 4 côres, plastificada, e é encontrado em Livrarias e bancas de jornal.

KSIĘŻA POLSCY W BRAZYLII

KS. BĄK ROBERT 1888 — 1963

Urodził się w Bobrowniku, Śląsk, diecezja katowicka, dnia 18 maja 1888 roku. Wstąpił do Zgromadzenia Werbistów w 1905 roku, studia średnie odbył w Nyssie, zakładzie pod wezwaniem św. Krzyża; wyższe studia odbył w St. Gabriel koło Wiednia. Kapłaństwo otrzymał w 1916 r. i zaraz przybył do Brazylii.

Ks. Bąk pierwsze lata przebywał w Rio de Janeiro w Instytucie Albertina, przekształconego na Sanktuarium Cristo Redentor. Chwilowo zastępował ks. Cebulę na Murici. Całe życie kapłańskie, po utworzeniu diecezji Ponta Grossa, spędził przy boku ks. biskupa Antoniego Mazzarotto w charakterze sekretarza kurii, oraz kapelana kościoła Serca Jezusowego, to jest kolonii polskiej w Princesa dos Campos, 1930 — 1963.

Ks. Bąk w 1931 r. rozpoczął budowę kościoła Serca Jezusowego, na miejscu dawnej murowanej kaplicy św. Jana. Kościoła mimo dobrych chęci nie ukończono, wewnątrz okazały, na zewnątrz surowa cegła i wieża wołały o dalsze prace nad wykończeniem świątyni.

Ks. Bąk otaczał opieką życie kościelne, organizacje religijne, w części Siostry Rodziny Maryi, pod ich opieką był kościół polski; natomiast życie społeczne i oświatowe szło odmiennym korytem, poza wpływami kościoła. Towarzystwo Odrodzenia nie ma powiązania, poza małymi wyjątkami, lub uroczystościami narodowo-tradycyjnymi.

Ks. Bąk zaznał w okresie Kościoła Narodowego, ks. Bartnickiego i Spółki wiele przykrości, widział rozłam owczarni Chrystusowej, podział dusz i serc, na przeciwne zwalczające się obozy, lata 1933 — 1937.

Po krótkiej chorobie, cicho zasnął w Panu dnia 27 września 1963 r. Ks. Bąk odznaczał się wielką wiarą i nabożeństwem Eucharystycznym.

KS. HAJDA PIOTR — 1885

Ks. Hajda urodził się w roku 1885 w Radzionkowie na Śląsku. Wstąpił do Zgromadzenia w 1899 roku. Studia średnie odbył w Nyssie, wyższe w St. Gabriel Wiedeń, gdzie również otrzymał święcenia kapłańskie w 1910 roku i wyjechał zaraz do Brazylii na prace misyjne.

Ks. Hajda częściowo pracował przy kościele św. Stanisława w Kurytybie wraz z ks. Trzebiatowskim; później w Cruz Machado jako wikary ks. Drapiewskiego, gdzie zachorował ciężko w 1914 roku.

Terenem pracy dłuższej było Rio Azul 1926 — 1941 jako proboszcz po ks. Dominie. Po utworzeniu diecezji Ponta Grossa w 1926, ks. bp. Mazzarotto podniósł curato Rio Azul do rangi parafii, która przedtym należała do Palmeira. Ks. Hajda zakasał rękawy do pracy organizacyjnej tak w centrum jak i po koloniach. Wzniósł nową świątynię, której początek dał ks. Domin. W 1937 roku nowe pomieszczenie dla szkoły parafialnej św. Terezinha, powierzając kierownictwo Slostrom Rodziny Maryi, pracującym już od 1928 roku.

W 1935 roku był przy śmierci działacza polonijnego śp. Józefa Stańczewskiego.

Od 1942 roku do 1960 ks. Hajda był duszpasterzem w São João do Triunfo; tutaj znów oddaje swoje siły i zmysł praktyczny budowie kościoła, reformie gruntownej, gdyż 60-letni dom boży groził zawaleniem, a równocześnie śpieszył z pomocą duchową licznym kapłcom w obszernej parafii.

Ks. Hajda zawsze słabowitego zdrowia, oddał swoją duszę w dzień św. Antoniego w 1962 roku.

KS. CHODZIDŁO JAN 1960 — 1951

Urodził się w Studzionce na Śląsku w 1902 roku. Wstąpił do Zgromadzenia Werbistów w roku 1920; studia wyższe dokończył w Rzymie, gdzie otrzymał święcenia kapłańskie w 1932 roku i przybył do São Paulo, Seminarium Ducha Świętego na Santo Amaro jako profesor filozofii.

W okresie wakacyjnym ks. Chodzidło odwiedzał Murici. W 1935 r. witał na parafii ks. biskupa Kubinę, "przepięknym językiem polskim". Był krótki ks. Chodzidło na Murici, przyczynił się do rozszerzenia znajomości życia i dzieł ks. Dworaczka i napisania książki "O. K. Dworaczek" przez ks. Drapiewskiego, któremu sugerował dzieło ks. Chodzidło.

Z powodu zapotrzebowania sił profesorskich w Kraju, ks. Chodzidło powrócił w 1936 roku do Polski, gdzie kontynuował profesurę w Seminarium Zgromadzenia w Chludowie pod Poznaniem aż do czasu najazdu hitlerowskiego. W styczniu 1940 roku został uwięziony przez gestapo w Chludowie i przeżył sześć miesięcy piekło "odczłowieczeństwa".

Zmarł 8 grudnia 1951 roku.

(c. d. n.)

Ks. Jan Pitoń, CM.

ROMAN WACHOWICZ

Strzępy Historyczne

HERVA MATE NA WIDOWNI

Zacząłem dbać więcej o gospodarkę. Dzień po dniu chodziłem z dziećmi w pole. Zimową porą stawiałem płoty, czyściłem pastwiska, poprawiałem zabudowania. Ale praca w polu to w ciągu dalszym loteria, trudna do wygrania. Każdego roku trzeba było prosić kupców, aby kupili nasze płody rolne: kukurydzę, fiżon, żyto, pszenicę. Ze wszystkich produktów najlepiej opłacała się herwa mate. Przez parę lat miała dość dobre ceny. To skusiło mnie aby zakupić dalsze 30 alkrów ziemi z herwą w pierwszym stanie. Był to błąd z mojej strony, bo wkrótce pozycja herwy na rynkach zachwiała się. Jej cena gwałtownie spadła i przez długie lata utrzymywała się na bardzo niskim poziomie. Zamiast sobie ulżyć, zakopałem się w długi po uszy. Miałem do zapłacenia trzynaście tysięcy milreisów. Żadnym sposobem przy pomocy herwy nie byłem w stanie zapłacić tych długów. Musiałem znowu motyką wypłacać zaciągnięte zobowiązania. Gruntu z herwą nie chciałem utracić. Miałem bowiem ciągle nadzieję, że cena herwy kiedyś się poprawi. Wycofać syna, ze szkoły, który teraz kończył buhalterię w Kurytybie, nie licowało z honorem i obowiązkiem ojca.

Drugi syn poszedł uczyć się fachu piekarskiego. Trzeciego wylosowano do służby wojskowej. Dwoje młodszych należało posłać do szkoły w Alto Paraguaçu. Wysilałem się do ostateczności, aby nie dać się procentom, nie uszczuplić gospodarki ani posiadości ziemskiej. Jedyną moją podporą było troje dorastających dzieci zdolnych do pracy, no i nieodstępna Stasia, której ani praca, ani codzienne kłopoty nie wiele szkodziły. Ciągle trzymała się dzielnie, pełna nadziei, pomysłów i inicjatywy. Jej wesoły nastrój pomagał nam znosić trudności życia emigracyjnego.

Ja ciągle byłem w polu, w lesie, w drodze, aby coś sprzedać, kupić, załatwić. Ona z dziećmi w domu i w polu do nocy. W krótkim czasie doszły jeszcze nadprogramowe wydatki. Zaczęto budować ogromny kościół. Kolonia powzięła ambitne przedsięwzięcie wybudowania na wysokiej górze wielkiej świątyni. Starą kaplicę postanowiono przebudować na budynki Towarzystwa "Bratnia Pomoc" oraz na zakład wychowawczy prowadzony przez Siostry Miłosierdzia. Od tych obowiązków nie można było się uchylać. Innym gospodarzom także nie leciały dochody z nieba; mieli oni również swoje trudności i kłopoty podobne do moich, a może jeszcze i cięższe i mimo to dokładali się pracą i pieniądzem. W okolicy zakwitła oświata. Okoliczne kolonie wybudowały własne szkoły: Linha São João, Rio da Estiva, Rio do Tigre, Moema, Baixo Paraguaçu, Colonia São Pedro i Paranduva. Praca kwitła i młodzież się uczyła. Starsi urządzali kursa wieczorowe. Śpiewali. Kolonie odwiedzały się wzajemnie. Uruchomiono kursa dokształcające — Liceum koedukacyjne — w języku brazylijskim i polskim które trwały 8 lat (działalność ta została przekreślona w roku 1937). W dni uroczyste ludność zjeżdżała się ze sztandarami do Alto Paraguaçu i zapełniała olbrzymi kościół. Równolegle z oświatą, osiedle rozwijało swój przemysł i handel.

Nie brakło ludzi z inicjatywą. Franciszek Pasternak odkrył w odległości 18 km wodospadzik i zaprzągnął go w służbie ludności. Założył spółkę i uruchomił elektrownię. Oświetlił Alto Paraguaçu i Italopolis, przez co poprawił się przemysł i handel. Bracia Komuszyna — Franciszek i Leon — założyli kuźnię i kołodziejkę. Wyrabiali wozy, pługi, radła i wszelkie narzędzia rolnicze; fabrykowali nawet młockarnie mechaniczne. Cieśliński okazał się także zdolnym kowalem i mechanikiem. Pasternak założył fabrykę słodu, win pomarańczowych i wyrabiał "kawę" z jęczmienia. Rudolf Kolros uruchomił tartak i wyroby mebli. Franciszek Sieradzki w bliskiej odległości założył tartak pędzony wodą. Józef Koppe prowadził garbarnię i wyrób obuwia. Samotny Leon Mucha wyrabiał eleganckie bucikl. Julek Bartniak szył dobrą uprząż konną, naprawiał siodła. Józef Górski i Józef Nowacki prowadzili dobrze prosperujący warsztat krawiecki. Rzeźnie i hotel utrzymywała dzielna rodzina Aleksandra Narlocha. Mistrzem mularskim i budowlanym okazał się niedościgniony społecznik Dawid Narloch. W handlu wysunęli się na czoło: Mikołaj Rutes i Wacław Andrzejewski. Juliusz Flenik słynął jako sumienny kupiec towarów bławatnych, oraz założyciel walcowego młyna do przemiału pszenicy. Na równi z innymi kroczyli: Wincenty Zawadniak, Penkal, Lis, Oczkowski, Paczkowski. Powstały dwie przędzalnie włókna lnianego — R. Wachowicza i K. Sloniny & F. Sztolc. Były i cegielnie.

Emigranci wytężali swe siły przy wszelkiej pracy, a wzamian za to okolica rozkwitała w przyśpieszonym tempie.

Na scenie Towarzystwa Bratnia Pomoc rozwijała się z powodzeniem działalność teatralna, a okoliczne szkoły nie dawały się pod tym względem wiele wyprzedzać. Organizowano akademie, wieczornice, pogadanki, odczyty. Miała wielkie powodzenie gimnastyka salonowa. Alto Paraguaçu posiadało własną orkiestrę dętą i była atrakcją uroczystości i przyjęć. Ksiądz Alojzy Orszulik prowadził swój słynny chór, który występował w radiu w Kurytybie (Alto São Francisco w 1936) i brał udział w uroczystościach w porcie Antonina w Paranie.

Drużyny Junackie rozgrywały mecze o puchar pierwszeństwa. Starzy i młodzi zjeżdżali się na nie wozami, albo konno.

Po pewnym meczu, upojeni zwycięstwem i serdecznie ugoszczeni pieczonymi warchlakami wracaliśmy śpiewając piosenkę: "Gdy szedłem raz od Warty". Słońce zachodziło za górę Alto Paraguaçu. Piosenka razem z promieniami słońca leciała w stronę zachodu, aby nazajutrz ze wschodem powrócić.

Otworzyła się furtka w domostwie sędziwego Wieczorkiewicza. Wyszła stamtąd starowinka — babcia, podpierając się potężnym kijem. Wołała do nas, abyśmy się zatrzymali, bo ma nam coś ważnego do powiedzenia.

— Zatrzymajcie się! — wołała stojąc na środku drogi.

Posłuszni jej woli, zatrzymaliśmy konie.

— Mamusiu, co powiecie? — pytał drużynowy.

— Dzieci moje — błagała — ja stara, ale odżyłam na nowo... odmłodniałam na duszy... szczęśliwam... doczekałam. Wysiłek ojców nie zmarniał... nauka nie poszła w las. Nie wiele moich dni przede mną... zaklinam was i proszę... zaśpiewajcie mi tę piosenkę na moim pogrzebie i opadła na skraj drogi zalewając się r

Novas metas é o objetivo da Revolução brasileira

O Presidente Médici, falando ao povo brasileiro no 8.º aniversário da Revolução, anunciou novos e redobrados esforços no combate à inflação, dizendo que "do esforço de todos os brasileiros dependerá o resultado almejado.

Ao anunciar as metas fixadas, distribuindo atribuições específicas ao governo, conclamando o setor privado, empresários e empregados. Frisou, porém muito bem o Presidente que é indispensável a tranqüilidade social e política.

Damos, a seguir, alguns tópicos do pronunciamento presidencial.

"Sem vacilar ou desfalecer um só instante, cumpre a Revolução de março, desde o seu irrompimento, com irredutível fidelidade, o compromisso que, em momento grave da nossa história, assumiu perante o País, de lhe restituir a ordem e a segurança, bem como de rasgar novas e largas avenidas para a sua prosperidade e progresso.

"Instaurando, na vida pública, desde a primeira hora, estilo inteiramente novo de comportamento, a ordem revolucionária inaugurou, desde a sua implantação, maneira radicalmente nova de trazer e solver os problemas nacionais.

"Com prudencia exemplar e agudo realismo, com imaginação criadora e estrita objetividade, com largo domínio dos princípios que regem a vida economico-social, e inteligência prática para colocá-los a serviço do interêsse público, com adesão inabalável à regra da mais rigorosa austeridade na vida administrativa ou política e suficiente energia para não admitir que se violasse esse padrão de conduta, os governos da Revolução transformam, metódica e fundamente, as nossas estruturas sociais, acumulando, na missão de garantir a segurança nacional e proporcionar ao povo melhores condições de vida, êxitos consideráveis, cuja evidência não sofre contestação.

ÊXITOS ECONOMICOS

"Particular significação revestem, sobretudo, os resultados colhidos pela política governamental no campo econômico-financeiro. Além de se haver atingido alto nível no crescimento da produção e gerado poupança em condições de sustentá-lo assegurou-se também razoável padrão de estabilidade monetária, minorando-se, quanto possível, os efeitos da inflação.

"Conseguiu-se, igualmente, adequado equilíbrio do balanço de pagamentos, bem como volume de reservas capaz de imprimir à economia nacional a segurança precisa em face das mutações a que está sujeito o comércio exterior. Elevaram-se, ainda os índices de emprego da mão-de-obra e diminuiram-se as disparidades regionais.

O QUE HA POR FAZER

"Tudo quanto se fez até aqui, nessa esfera, traduz o que, nas circunstâncias, era possível fazer porém não envolve, certamente, tudo quanto é necessário se faça, a fim de acudir, como convém, às exigências da Nação. Para tanto, cumpre se removam graves e difíceis obstáculos, entre os quais o da persistência — se bem que em grau consideràvelmente reduzido — da chaga inflacionária, que se apresenta, aliás, no quadro internacional, como espécie de mal do século.

"Embora haja quem sustente existir nexo favorável de causa eficiente entre inflação e desenvolvimento, a verdade é que a inflação dificulta o crescimento econômico, entrava o progresso, estimula a instabilidade social, refletindo-se de maneira angustiante sobre o orçamento familiar.

"Não sendo possível, no entanto, combater a inflação por meios drásticos, sem estagnar, com isso, a vida econômica inclinou-se a política governamental pela adoção de fórmula que conciliasse o imperativo de lutar contra a torrente inflacionária com a necessidade de estimular, ao mesmo tempo, a economia.

"Em vez de se atacar, pois, a inflação de modo radical, investiu-se contra ela gradativamente, mediante sucessivas reduções anuais, ao mesmo passo que se tomavam medidas para evitar que os efeitos perniciosos da pressão inflacionária embaraçassem o crescimento econômico.

"Serão redobrados, pois, a partir deste momento na órbita federal, os esforços para que se acentue, com maior rapidez, o domínio sôbre a inflação, a fim de reduzi-la a níveis que não ameacem a prosperidade do País, nem agravem as condições de vida do povo.

O PAPEL DE CADA UM

"Para levar a bom termo esse programa é necessário porém, que aos esforços do Governo Federal se conjuguem os de todos os brasileiros, homens de Governo ou homens da atividade privada, empregadores ou empregados.

"Dos governantes, no plano estadual ou municipal, reduzam as despesas de custeio, selecionem os investimentos a realizar com os próprios recursos e se abstenham de pressionar o sistema financeiro e o mercado de capitais em busca de novos financiamentos.

"Aos empresários se requer que evitem remarcações de preços sem motivo razoável, antecipando-se, dessa maneira, às expectativas infundadas de aumentos de custos, sobre os quais deve pronunciar-se o Conselho Interministerial de Preços.

REDISTRIBUIÇÃO DE RENDA

"Impulsionado com energia, racionalidade e segurança, o crescimento do país, no plano econômico, ultrapassa as expectativas mais otimistas e surpreende, pelas suas proporções, a opinião internacional. O excepcional progresso registrado quanto ao desenvolvimento econômico, progresso que, no Exterior, se define como milagre brasileiro, não nos faz esquecer, contudo as dificuldades que cumpre superar, seja para manter esse ritmo de crescimento, seja para distribuir-lhe os frutos de modo mais equitativo.

"Não nos esquece, notadamente, o vínculo que existe entre o grau de produtividade e o grau de instrução, entre o crescimento econômico e a disseminação de técnicas para promovê-lo mais rapidamente. Não nos esquece que a pobreza rural, de caracteres tão críticos e aflitivos em algumas porções do nosso território, está associada, em grande parte ao baixo nível educacional nessas áreas.

"Não nos esquece, também, que, na total erradicação do analfabetismo, assim como no aperfeiçoamento e difusão do ensino, em todos os graus e setores, reside o processo mais seguro e eficaz para obter que a renda nacional venha a distribuir-se, por todas as categorias sociais, de modo mais justo. Não nos esquece, por conseguinte, que ao muito já realizado, no campo educacional, muito ainda se deve acrescentar para assegurar a todos igual oportunidade de progresso social e garantir a cada um as condições necessárias para modelar o próprio destino, de acordo com os seus dotes pessoais.

INSPIRAÇÃO EVANGÉLICA

"Reafirmando, pois, no dia de hoje, 31 de março, quando transcorre o seu decimo aniversário a inabalável fidelidade do regime aos postulados em nome dos quais foi implantado não mais faço do que reiterar a adesão dos homens da Revolução a princípios cuja observância permitiu que se pendesse a esperança de nossa gente, pelo que em seu favor, já se fez possível como pelo que está em vias de se fazer, justificada expectativa de prosperidade crescente, maior bem-estar e mais perfeita justiça social.

"Coincidindo, este ano, a data do 8.º aniversário da Revolução com a consagrada, pela tradição cristã, ao eterno e pungente drama da Paixão, o dia 31 de março leva-nos a sondar mais profundamente os deveres que nos incumbem como cristãos, trazendo-nos à lembrança o ensinamento de que é pela inspiração evangélica que se moraliza a vida da política."

BRASIL e JAPÃO falando às claras. Durante a visita do Ministro da Fazenda, Delfim Neto ao Japão, um dos assessores do Ministro ouviu uma resposta franca à sua pergunta: "Se você quiser conseguir alguma coisa no Japão, antes você tem de convencê-lo". O Ministro brasileiro também falou claro: "Não estou aqui para obter favores, mas propor negócios".

Este diálogo agradou aos empresários japoneses, afirmando que economicamente Brasil e Japão podem completar-se, isto, devido à estabilidade criada a partir de 1964.

Aniversário da Revolução festejado dia 29 de Março

Os festejos do 8º aniversário da Revolução de 31 de março foram antecipados para 29 de março em todo território nacional, devido ao caráter religioso da Sexta-Feira Santa, que ocorreu dia 31 de março. Em Curitiba houve inauguração do busto do primeiro Presidente Revolucionário, Marechal Humberto Castelo Branco, na Praça do Centro Cívico e desfile dos Comandos da 5.ª Região Militar e da Polícia Militar do Paraná. A cerimônia teve início com o hasteamento das bandeiras do Brasil e do Paraná, respectivamente, pelo general Ayrton Pereira Tourinho, comandante da 5.ª Região Militar e pelo governador Parigot de Souza.

FALA DO GOVERNADOR

Falando na ocasião, o governador Parigot de Souza disse que "Castello Branco é, sem favor, um marco na História do Brasil e, como raras vezes aconteceu, pouco tempo depois de ocupar a chefia da Nação, recebe de seus contemporâneos um julgamento que honra seu nome e muito bem define a seu perfil de estadista". Depois de afirmar que o ex-presidente foi democrático quando podia ser autocrático, devido aos plenos poderes que recebeu, o governador do Estado disse que Castello Branco, "como comandante da Revolução, deu apoio ao legislativo, buscou valorizar a soberania da just ça".

Concluindo, o governador Parigot de Souza disse que "Castello Branco morreu, mas deixou o seu exemplo. Exemplo eloquente, que dignifica a farda que vestiu, que honra a sua geração, que enobrece a nação a que serviu, que lega aos seus posteros a lição de que se pode defender a democracia sem abrir mão da autoridade e alcançar-se o desenvolvimento sem o sacrifício da liberdade. O Paraná, neste momento, pelos representantes do seu povo e com a participação do Govêrno, perpetua no bronze sua homenagem a Castello Branco".

MISSA EM SÃO PAULO

Com missa de ação de graças na igreja de São Gabriel, assistida por tôda a oficialidade do II Exército, as Fôrças Armadas iniciaram em São Paulo as comemorações do 8º aniversário da Revolução.

Durante o sermão, o co-celebrante capelão Bavoso, enfatizou os benefícios que "Deus tem dispensado ao nosso país e ao governo desta Revolução, sem precedentes na história de quantas revoluções já se registraram". Salientou que "deixamos temporàriamente nossas casernas, de onde alegremente nos deslocamos para esta fronteira avançada entre o céu e a terra, transportando quantas armas nossas almas têm sabido alimentar e que são sentimentos de paz, de amor, de respeito, de justiça e de verdade com os quais temos procurado combater quanto mentira, quanta infâmia, quanta calúnia outros nos têm levantado. Isso, porém, jamais nos intimidou e jamais nos deterá em nossa marcha irreversível na consecussão dos ideais da Revolução de 31 de março de 1964".

Na presença do comandante do II Exército, general Humberto Souza e Mello; do comandante da 2.ª Região Militar, Fernando Belfort Behlem; do general Eneas Martins Nogueira, chefe do Estado Maior do II Exército; do general Augusto José Presgrave, comandante da 2.ª Divisão de Exército e do general Luiz Dantas de Mendonça, da 2.ª Brigada de Infantaria, o pregador relembrou que "foi num dia como o de hoje que lídimos representantes das Fôrças Armadas do Brasil tomaram a solne decisão de lutar até as últimas consequências contra o inimigo tanto da Pátria quanto da igreja". Ressaltou que "era o comunismo ateu que se agigantava, que ensaiava nova tentativa, lançando seus tentáculos em tôdas as direções e dimensões; estávamos como que anestesiados e ficávamos estarrecidos com a sequência dos acontecimentos desencadeados pelos inimigos do País que então, já aberta e descaradamente, tentavam a conquista do poder; foi aí que o Senhor dos exércitos veio em nosso auxílio, acordando-nos para que assumíssemos a responsabilidade da hora tumultuosa e dolorosa que viviamos".

"Qual clarinada Vossa a convocarnos para o cumprimento do Vosso sagrado dever de defender o nosso País — continuou o orador — assim entendemos a providencial Marcha da Família com Deus pela Liberdade". Finalizando, o capelão agradeceu ao Senhor "por todos os passos que nos permitistes déssemos em direção à salvação do nosso País. A Revolução foi feita, Senhor, mas ela ainda não está perfeita. Que o Brasil, Senhor, possa ser sempre no meio da comunidade das Nações uma mensagem de Paz. Abençoai, Senhor, quantos chamastes para os postos de responsabilidade em nossa Pátria. Abençoai, Senhor, e defendei sempre quantos chamastes para a defesa deste nosso querido Brasil e que são os nossos destemidos soldados".

LUD

NAJWIĘKSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POŁUDN. — ZAŁOŻONY W 1920 ROKU

"LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONES DA AMÉR. LATINA — FUNDADO EM 1920

KURYTYBA — 12 KWIETNIA (abril) — 1972 — Nr 3265 — (15/72)

Groźna sytuacja w Wietnamie

Wielka ofensywa wojsk komunistycznych w Południowym Wietnamie była niespodzianką dla Amerykanów i Wietnamczyków. Oddziały komunistyczne Wietkongu i Północnego Wietnamu wspomagane przez czołgi i artylerię zmotoryzowaną znajdują się obecnie w odległości 100 km od stolicy Saigonu. Zażarte walki mają miejsce w 3 prowincjach Wietnamu: Taynunh, Binhlong i Binhduomg. Czwarta prowincja Guang Tri znajduje się już w rękach komunistów.

W wyniku pogwałcenia pasa neutralnego przez oddziały komunistyczne, prezydent Nixon wydał rozkaz bombardowania Północnego Wietnamu przez 500 bombowców amerykańskich, wspartych ogniem 5 krążowników USA znajdujących się w zatoce Tonkim oraz akcją 3 lotniskowców. Obecny front wojenny jest tak szeroki, że oddziałom południowo-wietnamskim brakuje dostatecznych rezerw, by stawić czoło nieprzyjacielowi.

Nie ulega wątpliwości, że nowa ofensywa komunistów w Wietnamie sprawiła, że problem ten stał się znów najważniejszym zagadnieniem dla prezydenta Nixona podczas jego kampanii wyborczej. Okazuje się przy tym, że Wietkong posługuje się bronią sowiecką, którą w wielkiej ilości nadesłał Związek Sowiecki. Z tego też powodu USA wystosowały do Moskwy ostry protest.

Amerykańscy rzeczoznawcy wojskowi są zdania, że ofensywa komunistyczna ma przeszkodzić amerykańskiej akcji "wietnamizacji" Południowego Wietnamu. Wiadomą jest bowiem rzeczą, że Stany Zjednoczone postanowiły ograniczyć swą pomoc wojskową w Wietnamie do udziału lotnictwa i floty wojennej. Armia wietnamska w opinii amerykańskiej jest na tyle przygotowana, że może sama stawić czoło siłom nieprzyjacielskim. Zachodzi jedynie pytanie, czy opinia ta znajdzie swe uzasadnienie.

Irlandia się uspokaja

Plan premiera angielskiego Heatha przyjęły przychylnie katolickie koła Irlandii Północnej. Wielu katolików walczących w szeregach podziemnej armii wyzwoleniowej (IRA) przestało brać udział w dalszej akcji terrorystycznej. Radykalne skrzydło Irlandzkiej armii podziemnej, domagające się kontynuowania aktów terroru, widzi, że szeregi tej armii przerzedzają się.

Do tego przyczynił się także apel kardynała Irlandii Południowej (katolickiej) — D. Conway, który nawoływał do rozejmu, potępiając wszelki terror. Do apelu kardynała przyłączyły się kobiety katolickie Irlandii Północnej manifestujące również przeciw terrorowi. Prasa irlandzka podała nadto wiadomość, że prezydent Nixon w swej powrotnej podróży z Moskwy ma odwiedzić Belfast, by interweniować w konflikcie irlandzkim.

Brytyjski minister pełnomocny ogłosił już, że uwolni z więzienia ponad 70 aresztowanych terrorystów, jako pierwszy krok do porozumienia z armią podziemną. W więzieniu znajduje się obecnie ponad 900 osób podejrzanych o udział w akcji terrorystycznej. Niedawno ogłoszone zostało relatorium komisji brytyjskiej, która od 3 lat badała przyczyny konfliktu między katolikami i protestantami w Irlandii Półn. Komisja ta składa winę za konflikt tak na jednych jak i na drugich.

Zagraniczne koła polityczne są zdania, że roztropna polityka Heatha przywróci powoli spokój w Irlandii.

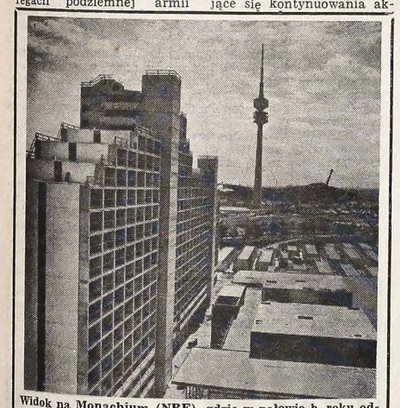

Widok na Monachium (NRF), gdzie w połowie b. roku odbędą się Igrzyska Olimpijskie. W głębi widnieje wysoka wieża położona w centrum Wsi Olimpijskiej. Igrzyska te transmitowane będą przez TV kolorową.

Wybór przyszłych gubernatorów

Decyzja p. Prezydenta, by przyszłych gubernatorów stanów w 1974 roku wybierały Assembleje Stanowe (Stanowe Izby Ustawodawcze) odbiła się szerokim echem w całym kraju. Taki bowiem projekt reformy Konstytucji wniósł Szef państwa pod obrady Kongresu. Jak podkreślił p. Prezydent w swym memoriale, reforma powyższa jest konieczna, by zapewnić w kraju atmosferę spokoju, wzajemnego zaufania i zabezpieczenia dotychczasowych osiągnięć ekonomicznych, bez czego nie można myśleć o konsolidacji instytucji politycznych i społecznych.

Wprawdzie wybór gubernatorów przez Assembleje Stanowe nie sprzeciwia się systemowi demokratycznemu, gdyż podobnej metody używa się w Wielkiej Brytanii i państwach skandynawskich, ale wybory pośrednie (nie powszechne) nie bardzo odpowiadają charakterowi narodu brazylijskiego i nie mają za sobą żadnej tradycji. Jak pisze "O Estado" — Rewolucja Marcowa dokonała prawdziwej rewolucji na polu ekonomicznym, lecz nie osiągnęła tego samego wyniku na polu politycznym.

Minister Sprawiedliwości Alfredo Buzaid przyznaje, że poważna choroba gubernatora Parany — Parigot de Souza wpłynęła decydująco na postanowienie p. Prezydenta, by zmienić trzeci paragraf Konstytucji odnoszący się do wyboru gubernatorów i wicegubernatorów w 1974 roku. Należało się bowiem liczyć z nową zmianą na stanowisku gubernatora Parany, a przecież nie tak dawno ustąpił z tego urzędu Haroldo Peres.

W dodatku w razie ustąpienia obecnego gubernatora z powodu złego stanu zdrowia, zanosiło się w Paranie na powszechne wybory gubernatora, zgodnie z przepisami aktualnej Konstytucji. Ten wypadek mógłby się powtórzyć w innych stanach, powodując wielkie kłopoty dla władz federalnych na terenie administracyjnym i politycznym. Trzeba było jeszcze uniknąć agitacji politycznej w Kongresie i poza Kongresem odnośnie sukcesji na stanowisko prezydenta państwa, gdy tymczasem ten problem ma być rozpatrywany dopiero w drugiej połowie roku przyszłego. Takie są komentarze prasy krajowej odnośnie projektu p. Prezydenta.

Translokacja prochów D. Pedro I

Dnia 22 kwietnia przybędzie do Rio de Janeiro okręt wojenny "Piraquara" przywożąc na swym pokładzie urnę z prochami cesarza Dom Pedro I. Okręt przybije do pływającego molo przy plaży Flamengo. Tu co oddaniu honorów wojskowych dla szczątków cesarza Pedro I, umieści się urnę po uroczystym pochodzie w Mauzoleum żołnierzy poległych w II wojnie światowej.

Komitet wykonawczy 150-lecia obchodów Niepodległości w Rio przygotował specjalny program nie tylko na przyjęcie urny z prochami cesarza jak również prezydenta Portugalii, Americo Thomas. Ponadto wyznaczył daty dla wszystkich stanów, przez które urna z prochami będzie uroczyście obwożona. Objazd ten rozpocznie się 25 kwietnia (przez 3 dni urna spoczywać będzie w dawnym pałacu cesarskim w Rio), od Porto Alegre, a skończy się dnia 6 września uroczystym wkroczeniem do São Paulo, gdzie znajduje się wspaniały Pomnik Niepodległości. Urna spocznie w podziemiach tego Pomnika.

Władze wszystkich stanów otrzymają od Komitetu wykonawczego 23 popiersia cesarza Pedro I z brązu, umieszczając je na honorowym miejscu w pałacu rządowym danego stanu. Uroczysty objazd urny po wszystkich stanach i terytoriach Brazylii będzie symbolizować ogromne wysiłki jakie cesarz Piotr I czynił, by zachować jedność polityczną między prowincjami tak olbrzymiego kraju, wstrząsanymi od czasu do czasu ruchem separatystycznym, dążącym do oddzielenia się tej czy innej prowincji.

Specjalne uroczystości odbędą się w Belo Horizonte, gdzie miało miejsce nieudane powstanie (Inconfidência Mineira) w którym czynny udział wziął Tiradentes — pierwszy męczennik niepodległości. Przez cały tydzień — od 14 do 21 kwietnia — Prezydent Médici przeniesie swe rządy do Ouro Preto, zaś dnia 21 kwietnia — Dzień Tiradentesa — odbędzie się inauguracja pomnika Tiradentesa w Pombal miejscu urodzenia tego bohatera narodowego.

I cesarz Brazylii Niepodległej — Dom Pedro I (1822 r.)

Po spotkaniu w Corumbá

Spotkanie prezydentów Médici i Banzer w Corumbá (Mato Grosso) było ważnym wydarzeniem dla Brazylii i Boliwii, nie tylko pod względem ekonomicznym i społecznym, lecz także geopolitycznym. Trzeba pamiętać, że nadgraniczne obszary obu tych państw były opuszczone, odcięte praktycznie od reszty kraju, ponieważ brakło dróg i mostów, wskutek czego komunikacja między Brazylią a Boliwią zaliczała się do najbardziej prymitywnej.

Boliwia choć jest państwem małym, leży w centrum Ameryki Południowej, i ma za sąsiadów Brazylię, Argentynę i Chile. Tym się tłumaczy, dlaczego komunizm usiłował zawładnąć tym krajem w niedalekiej przeszłości. "Che" Guevara właśnie w Boliwii zaprowadził partyzantkę komunistyczną, używając metod kubańskich. Liczył on bardzo na współpracę wieśniaków, ale przeliczył się. Jego ruch partyzancki, został stłumiony, a on sam zginął w walce z oddziałami boliwijskimi.

Drugim człowiekiem, który usiłował zaprowadzić komunizm w Boliwii używając metod sowieckich (sprytna taktyka bez użycia siły) był gen. Torres. On to właśnie stworzył Zgromadzenie Ludowe na miejsce parlamentu, by łatwiej przeprowadzić socjalizację kraju. Miał za współpracownika lidera Syndykatów robotniczych Juan Lechin. Obecny prezydent gen. Banzer obalił rządy gen. Torresa, a równocześnie wydalił z kraju 119 funkcjonariuszy ambasady sowieckiej.

Realnym wynikiem spotkania prezydentów Brazylii i Boliwii jest: budowa dwóch mostów na rzekach stanowiących naturalną granicę między obydwoma krajami, import nafty boliwijskiej przez Brazylię za sumę 12 mln. dolarów, budowa dwóch szos nadgranicznych, ułatwienie transportu rzecznego dla Boliwii poprzez terytorium Brazylii (rzekę Amazonkę), współpraca na polu ekonomicznym, technicznym, kulturalnym i turystycznym.

W KALEJDOSKOPIE

◆ **MENDOZA** — Wielka manifestacja profesorów w Argentynie domagających się podwyżki pensji jak również robotników protestujących wobec znacznej zwyżki kosztów utrzymania — została krwawo stłumiona przez oddziały wojska i policji. Są zabici i ranni.

◆ **MOSKWA** — Władze sowieckie odmówiły wizy wjazdowej sekretarzowi szwedzkiej Akademii Nauk — Karl Ragnar Gierow, by wręczyć pisarzowi Aleksandrowi Sołżenicynowi dyplom i złoty medal Nagrody Nobla z literatury za 1970 r.

◆ **LONDYN** — Dziennik angielski "Daily Express" wyraził obawę, że wydanie Moskwie tajemnicy wojskowej o atomowych pociskach używanych przez NATO do zwalczania nieprzyjacielskich łodzi podwodnych przez angielskiego szpiega David Bungham — unicestwi plany Marynarki Wojennej Stanów Zjednoczonych.

◆ **WASZYNGTON** — Dyrekcja Międzynarodowego Funduszu Monetarnego donosi, że brazylijskie rezerwy monetarne wynosiły jedynie w maju 80 mln. dolarów, osiągając obecnie w całości sumę 1 miliarda i 824 miliony dolarów. Z państw Ameryki Łacińskiej Wenezuela znajduje się na 2 miejscu po Brazylii ze sumą 1,5 miliarda dolarów.

◆ **BUENOS AIRES** — Pomimo faktu, że policja argentyńska aresztowała 4 terrorystów, którzy porwali dyrektora Fiat — Oberdan Sallustro, dotąd nie zdołano wykryć miejsca w którym Sallustro jest trzymany w ukryciu.

◆ **KURYTYBA** — Ponad 1,5 miliona sztuk bydła w 85 municypiach Parany otrzymało szczepionkę przeciw pryszczycy w ramach kampanii Ministerstwa Rolnictwa, by czuwać nad zdrowotnym stanem bydła rogatego, od którego zależy eksport mięsa za granicę.

◆ **SANTIAGO** — Na 12 kwietnia przewidziana jest w Chile olbrzymia manifestacja zjednoczonej opozycji przeciw rządom prezydenta Allende. Manifestacja ta odbędzie się pod hasłem "Jedynie demokracja zdolna jest rozwiązać najważniejsze problemy kraju".

◆ **RIO** — Realizacja "Programu Rondon" w styczniu i lutym przyszłego roku zgromadzi ponad 20 tys. akademików, którzy poświęcą swe wakacje służbie społecznej w Interlorze różnych stanów, głównie w północnych i północno-wschodnich.

◆ **MILWAUKEE** — Senator George McGovern z partii demokratycznej odniósł zwycięstwo w próbnych wyborach tej partii przeprowadzonych w stanie Visconsin nad takimi kandydatami jak Wallace, Lindsay i Muskie. Ten ostatni znalazł się na 4 miejscu.

◆ **PARYŻ** — Prezydent Pompidou wyznaczył powszechne głosowanie (ad referendum), na 23 kwietnia br., w którym naród francuski wypowie się tak lub nie: czy dopuścić W. Brytanię, Irlandię, Norwegię i Danię do Wspólnego Rynku Europejskiego. Głosowanie to stało się koniecznym wobec ostrej kampanii komunistów przeciwnych temu dopuszczeniu.

◆ **MONTEVIDEO** — Naczelny Syndykat Robotniczy Urugwaju (CNT) zapowiedział liczne strajki i manifestacje robotników na znak protestu, ponieważ rząd prezydenta Bordarberry udzielił podwyżki poborów miesięcznych tylko o 20% zamiast żądanych 40%.

◆ **S. PAULO** — Sanpaulistański chór uniwersytecki "Coralusp" pod dyrekcją Benito Juarez weźmie udział w III Festiwalu Chórów Uniwersyteckich W Lincoln Center w Nowym Jorku. Dotąd zgłosiło się 15 chórów zagranicznych.

◆ **MOSKWA** — Prasa sowiecka rozpoczęła oszczerczą kampanię przeciw pisarzowi Aleksandrowi Sołżenicynowi, oskarżając go "o nienawiść do ZSRR i o sprzyjanie militaryzmowi niemieckiemu". Jak wiadomo od 1970 roku Sołżenicynowi nie wręczono jeszcze Nagrody Nobla, ponieważ Moskwa jest temu przeciwna.

◆ **SANTIAGO** — Prezydent Allende zagroził, że jeśli Kongres będzie nadal stał w opozycji przeciw rządowi, ucieknie się do plebiscytu, by kongres zamknąć. Tymczasem Allende stracił współpracę partii skrajno-radydalnej. Dwóch ministrów z tej partii podało się do dymisji.

◆ **WATYKAN** — Znaleziono ostatnio przy Via Apia grób papieża Kaliksta I, który rządził Kościołem w latach 217 — 222. Grób ten jest cennym odkryciem dla chrześcijaństwa. Do najstarszego zalicza się grób św. Piotra.

◆ **BONN** — Kroniki Niemiec Federalnych zanotowały 2 zgony: b. prezydenta Heinrich Luebke oraz gen. Haldera byłego szefa sztabu oddziałów nazistowskich. Halder popadł był w niełaskę u Hitlera i był umieszczony w obozie koncentracyjnym.

ESPORTE EM REVISTA

CAMPEONATO PARANAENSE — Coritiba x Iguaçu 1x0; União x Cianorte 1x1; Mourãoense x Paranaval 1x1; Iguaçu x Jandaia 3x1; Maringá x Cascavel 1x1; Coritiba x Pontagroense 4x0; Colorado x Londrina 2x1; Pinheiros x Rio Branco 4x0.

CAMPEONATO PAULISTA — Santos x São Bento 2x1; São Paulo x Ponte Preta 0x0.

CAMPEONATO CARIOCA — Vasco x América 0x0; Fluminense x Bangu 2x1; Botafogo x Bonsucesso 1x0; Canto Grande x Portuguesa 2x0.

A SELEÇÃO JUVENIL DO BRASIL venceu os juvenis de Portugal por 3x1 e o onze da URSS por 2x0.

JOGOS AMISTOSOS — Alemanha x Hungria 2x1; Palmeiras x Atlético Paranaense 2x1.